Milliyet
ÇOCUK
24 Ekim 1977 • Sayı 40 • 6 lira

BU SAYIDA

ÇİZGİLERLE BİR KLASİK ROMANIN TAMAMI

KÜÇÜK KADINLAR

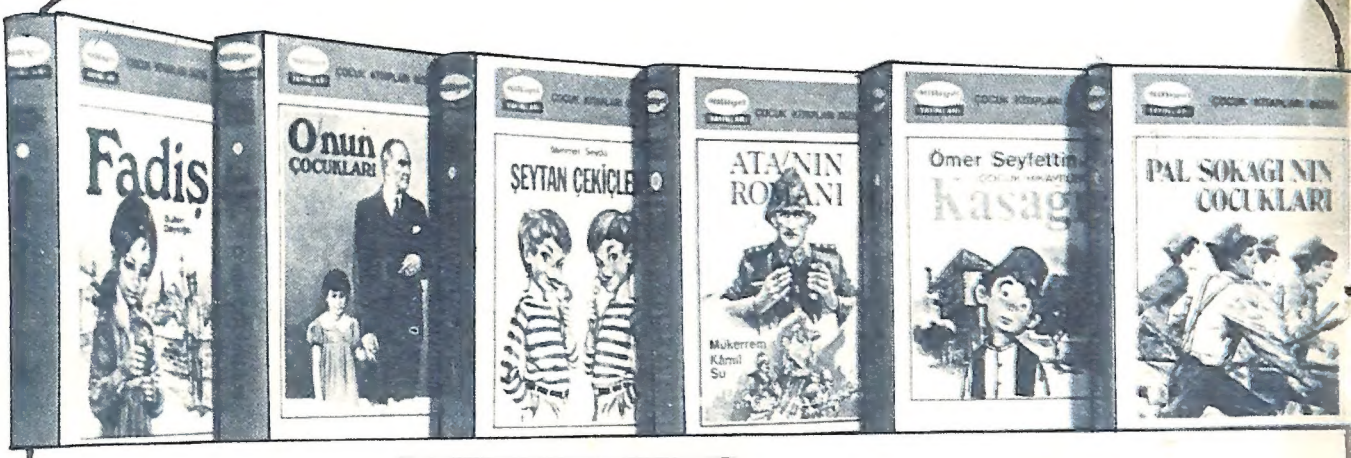

Milliyet YAYINLARI

ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

- ÇOCUKLARA HİKAYELER
- PAL SOKAĞI ÇOCUKLARI
- EVVEL EVVEL İKEN DEVE TELLAL İKEN
- SOKAK CALGICISI
- ORMAN ÇOCUĞU
- FADİŞ
- ÇOCUKLARA SEÇME OKUL PİYESLERİ
- ÇOCUKLARA ŞİİRLER
- MOHİKANLARIN SONU
- MERCAN ADASI
- VİKİNGLER GELİYOR
- KIZ ROBENSON
- DENİZLER ASLANI
- KİM
- KUŞ AYAK
- ÇOCUKLARA KARAGÖZ
- DÖRT KARDEŞTİLER
- ÖTLEĞEN KUŞU
- ŞEYTAN ÇEKİÇLERİ
- ÇOCUKLARA KAĞIT KATLAMA OYUNLARI
- ÇOCUK KRAL
- TAŞ
- KEDİLER KRALI
- CAMBAZHANE KÖPEĞİ
- UÇAN OTOMOBİL
- AKRABA HASAN
- AFRİKA KRALİÇESİ
- BALIK ÇOCUK
- FIKRALARDA ÇOCUKLAR
- CEPTEKİ YAVRULAR
- SAZLI GÖLÜN ÖRDEKLERİ
- İHTİYAR SARI
- ISSIZ DERENİN KURTLARI
- ÖRÜMCEK DEDE
- SONSUZ KAÇIŞ
- CUMHURİYETE DOĞRU
- OLAYLAR GEMİSİ
- EVCİLİK OYUNU
- PİLLİ BEBEK
- BEŞ ÇOCUK KAYIP
- SUNA'NIN SERÇELERİ
- TOPUZ
- HAYRİ USTA
- SADIK DOSTUMUZ KÖPEKLER
- İSTANBUL KAPILARINDA
- LOKOMOTİFÇİ LUKAS
- ALMANYA ÖYKÜSÜ
- YUSUF'UN KARGASI
- UYUYAN GÖLGE
- OKYANUS ÇOCUKLARI
- KARLAR ÜLKESİ
- ARTIK OKUL YOK
- HOROZ PAŞA
- BIÇAKLI KARTAL
- ÖRDEK ÖMER
- ÇİKOLATA
- AĞLAMA BEBEĞİM
- BONCUK
- KAYIP HAZİNE
- UĞURLU TATİL
- RENKLİ ÜLKELER
- KORKUSUZ ÇOCUKLAR
- ATA'NIN ROMANI

MİNİ ÇOCUK KİTAPLARI DİZİSİ

- ÜÇ MİNİK KEÇİ
- LAK LAKA KARDEŞ
- BOBİ ÇİFTLİKTE
- ŞEN BALİNA
- TATLI YILBAŞI
- AKLI HAVADA KOCAKULAK
- MİNİK KIZILDERİLİ
- UTANGAÇ PİSİ PİSİ
- ALTIN KIZ
- ELİF RESİM YAPIYOR

PLAKLI KONUŞAN KUKLALAR DİZİSİ

- KELOĞLAN İLE OF OF DEV
- KARAGÖZ'ÜN SAHTE KEDİSİ
- AKILLI DAVUT
- HAŞARI UZAYLI

MİNİ KÜLTÜR ANSİKLOPEDİSİ

- HAVA
- TOPRAK
- ELEKTRİK
- GÜÇLER VE ÖLÇÜLER
- ISI
- IŞIK
- HAYVANLAR
- İNSAN
- BİTKİLER
- MIKNATIS
- SES
- SU
- HAYVANLAR VE YAVRULAR
- UZAY VE İNSAN
- DENİZLERDE HAYAT
- ATOMLAR

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1977 / Sayı 40

Sahibi
Milliyet Gazetecilik A.Ş.
adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü
ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen
EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd. Şti.
tarafından hazırlanmıştır
Milliyet Ofset Tesislerinde
basılmıştır

24 Ekim 1977

Adres
Milliyet Çocuk Dergisi
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu — İstanbul

Abone koşulları
Yıllık : 273 TL.
Altı aylık 136,50 TL.
Yurt dışı
Yabancı ülkeler için
ayrıca posta ücreti
eklenir.

Ön kapak
KÜÇÜK
KADINLAR

BİZDEN SİZE

Bu sayımızın klasiği "Küçük Kadınlar" sevgili okurlar. Yazarı Louisa May Alcott, bu eseri kendi yaşamını örnek alarak yazmış. Yaklaşık yirmi dile çevrilen ve geçtiğimiz yıllarda radyolarımızda da dinlediğimiz bu klasiğin çizgi-roman biçimini de seveceğinize inanıyoruz. Yazarına ait kısa bilgiyi 20. sayfamızda bulacaksınız.

Öykümüz Gülten Dayıoğlu'ndan. Dayıoğlu 1935 yılında Kütahya'nın Emet ilçesinde doğdu. Öğreniminin bir bölümünü Anadolu da yaptıktan sonra İstanbul'da Atatürk Kız lisesini bitirdi. Bir süre İstanbul Hukuk Fakültesi'ne devam etti. Yazarın oynanmış radyo ve televizyon oyunları, öyküleri ve incelemeleri de var. "Fadiş", "Dört Kardeştiler", "Suna'nın Serçeleri" Milliyet Yayınları arasında çıkmış kitaplarındandır.

Bu sayımızla dördüncü cildimiz sona eriyor sevgili okurlar. Gelecek sayımızda yeni cildimize başlayacağız. Sizlere birçok yenilikler hazırladık. Bunları yavaş yavaş açıklayacağız. İlkelerimizde de değişiklik olmadı, amacımız sizlere iyiyi, güzeli, doğruyu vermek... Sıkmadan... Eğlendirerek... Güler yüzle...

"Ben karikatürü tanımlarken, çizginin gülen düşüncesi, diyorum. Karikatür, doğanın, insanın, toplumun çelişkilerini bu çelişkilerin yarattığı gülmeceyi çizgiyle anlatır. "Ünlü karikatürist ağabeyiniz Ferruh Doğan böyle söylüyor. Onun anılarını "Her Hafta Bir Konuk" köşemizde bulacaksınız.

Orhan Boran ağabeyinizin sevimli arkadaşı Yuki yaramazlıklarını bu hafta da sürdürüyor. Yuki geçen hafta bir eve konuk gitti. Sonra neler mi oldu? İsterseniz hep birlikte 52. sayfamızı açalım. Bakalım bizim şen Yuki bu hafta ne yaramazlıklar yapıyor.

Ülkeler Ansiklopedisi'nde Yeni Zelanda var. Bu ülkeye ait kısa bilgileri 54. sayfamızda bulacaksınız. ..

Yazarımız Adnan Özyalçıner'in "Anıtlar ve Öyküleri" dizisi sona eriyor. Bu sayıda Ankara, Zafer Anıtı'nın öyküsünü okuyacaksınız.

Mıstık ağabeyinizin yarattığı "Uzay Çocukları" adlı bu çizgi-roman bu sayımızda da sürüyor sevgili okurlar. "Uzay Çocukları"nın yeni serüvenini 41. sayımızda bulacaksınız. Mıstık ağabeyiniz sizleri yeni bir gezegene götürecek. Gezegenimizin adını mı merak ettiniz? Hemen söyleyelim : 46. sayımızda "Pasaklı Gezegen"de buluşacağız.

Bu hafta 29 Ekim. Cumhuriyetimizin 54. kuruluş yıldönümü. En büyük bayramımızı bu yıl da büyük çoşkuyla kutlayacağız. Milliyet Çocuk Dergisi olarak biz de sizlerin bayramını kutluyoruz: Cumhuriyet Bayramı hepinize kutlu olsun.

Bu haftalık da bu kadar. Yeni cildimizde buluşmak üzere şimdilik hoşça kalın.

UZAY ÇOCUKLARI

MISTIK

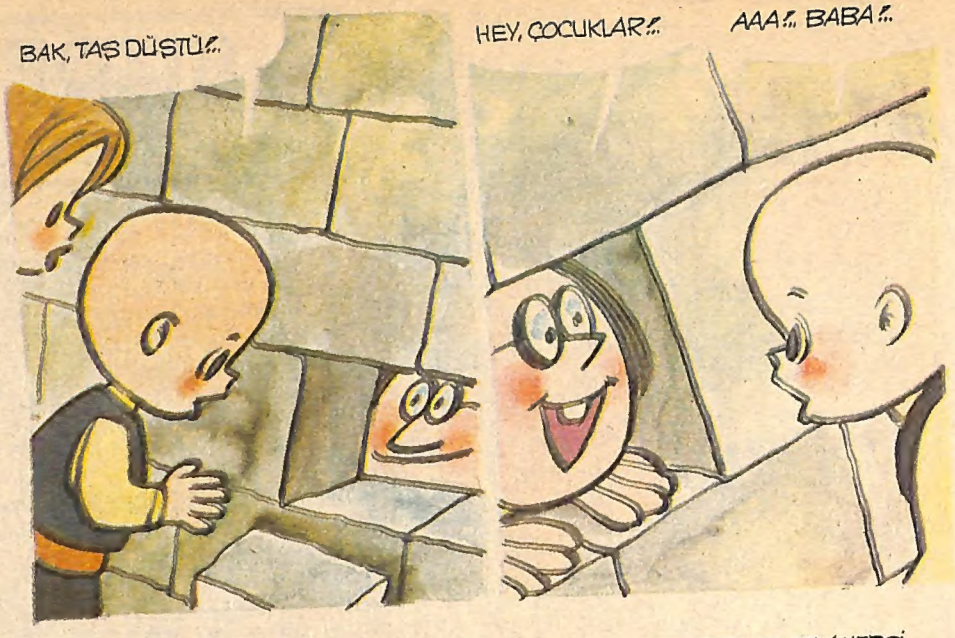

HIMM.. DEV ANASI, BİZ YUKARI ÇIKINCA DEVE SÖYLE.. BİR TEKME ATIP YIKSIN DUVARI..
BAK BUNU AKIL EDEMEMİŞTİM.. SAHİ, BENİM OĞLUM ÇOK GÜÇLÜ.. İSTERSE BİR OMUZ VURUP KOCA BİR BİNAYI YIKABİLİR..
EVET, ÖYLE AMA, GÜCÜNÜ İNSANLARIN YARARINA KULLANMALI..
İYİ YÜREKLİDİR.. O KİMSEYİ İNCİTMEZ, İNANIN...
HAYDİ ÇOCUKLAR.. EŞİRCİ BAŞI BİZİ GÖRÜNCE ÇOK ŞAŞIRACAK..
HEY, KİMSİN SEN? OPAMA NE CESARETLE İZİNSİZ GİRİYORSUN?
SENİ PARA PARAYA GÖTÜRMEK İÇİN GELDİK.. KALK DA YÜRÜ..
NÖBETÇİLER.. NÖBETÇİLER..
BAĞIR, BAĞIR.. BELKİ DUYARLAR.. HEPSİ DERİN UYKUDA ONLARIN...
BU GÜMBÜRTÜ DE NE?
İFTİRA ATTIĞIN KÜÇÜK DEV SARAYINI YIKIYOR.. HAYDİ, DÜŞ ÖNÜMÜZE..

BEN SİZİN BAŞKANINIZIM.. BANA EMİR VEREMEZSİNİZ.. SİZİN BÜYÜĞÜNÜZÜM...
KÜÇÜKLERİNİ EZENLER BÜYÜK SAYILMAZ.. GÜCÜNÜ KÖTÜYE KULLANDIN.. HAYDİ YÜRÜ!
HEMEN KAÇMALIYIM BURADAN!.. NÖBETÇİLER!.. NÖBETÇİLER!..
ZAVALLI, YALNIZ KALINCA BİR HİÇ OLDU!..
NÖBETÇİLER!.. UYUMUŞLAR!.. EVET, UYUMUŞLAR!..
TANRI CEZANIZI VERSİN!.. UYUYUN DİYE BESLEMİYORUM SİZİ.. BENİ KORUYUN, ÇOCUKLARDAN KORUYUN BENİ DİYE BESLEDİM...
NE OLUR, NE OLUR ÇOCUKLAR... BANA ACIYIN... KÖTÜLÜK YAPMAYIN...
SEN BİZE ACIMADIN... AMA KORKMA BİZ SENİN GİBİ DEĞİLİZ...
HAYDİ ARTIK, PARA PARAYA GİDELİM DE ÇOCUKLARIN ANA BABALARINA HESAP VER..

EY AHALİ!.. İŞTE SUÇLU.. ZAVALLI KÜÇÜK DEVE İFTİRA ATIP ÇOCUKLARI SATAN ESİRCİ ARTIK ORTAYA ÇIKTI...

BUNDAN BÖYLE YÖNETİCİLERİMİZİ KENDİMİZ SEÇECEĞİZ! ŞEHRİMİZİN ADINI DA DEĞİŞTİRECEĞİZ.. YENİ ADI DOSTKENT OLACAK...

YAŞAAAA!..

YAŞASIN KÜÇÜK DEV!..

YAŞASIN, KELOĞLAN!..

BİRDEN HERŞEY SİLİNMEYE BAŞLADI...

BİR VARMIŞ
BİR YOKMUŞ
BİR VARMIŞ
BİR YOKMUŞ

AAA!.. NE OLDU BANA?.. NEREDEYİM??
AAA!.. BABA... BİRAZ ÖNCE BAŞKA BİR YERDE DEĞİL MİYDİK??
EVET.. BAŞKA BİR YERDE BERABERDİK!..

OH, BAK!.. MASAL GEZEGENİ!..
MASAL GEZEGENİ!..

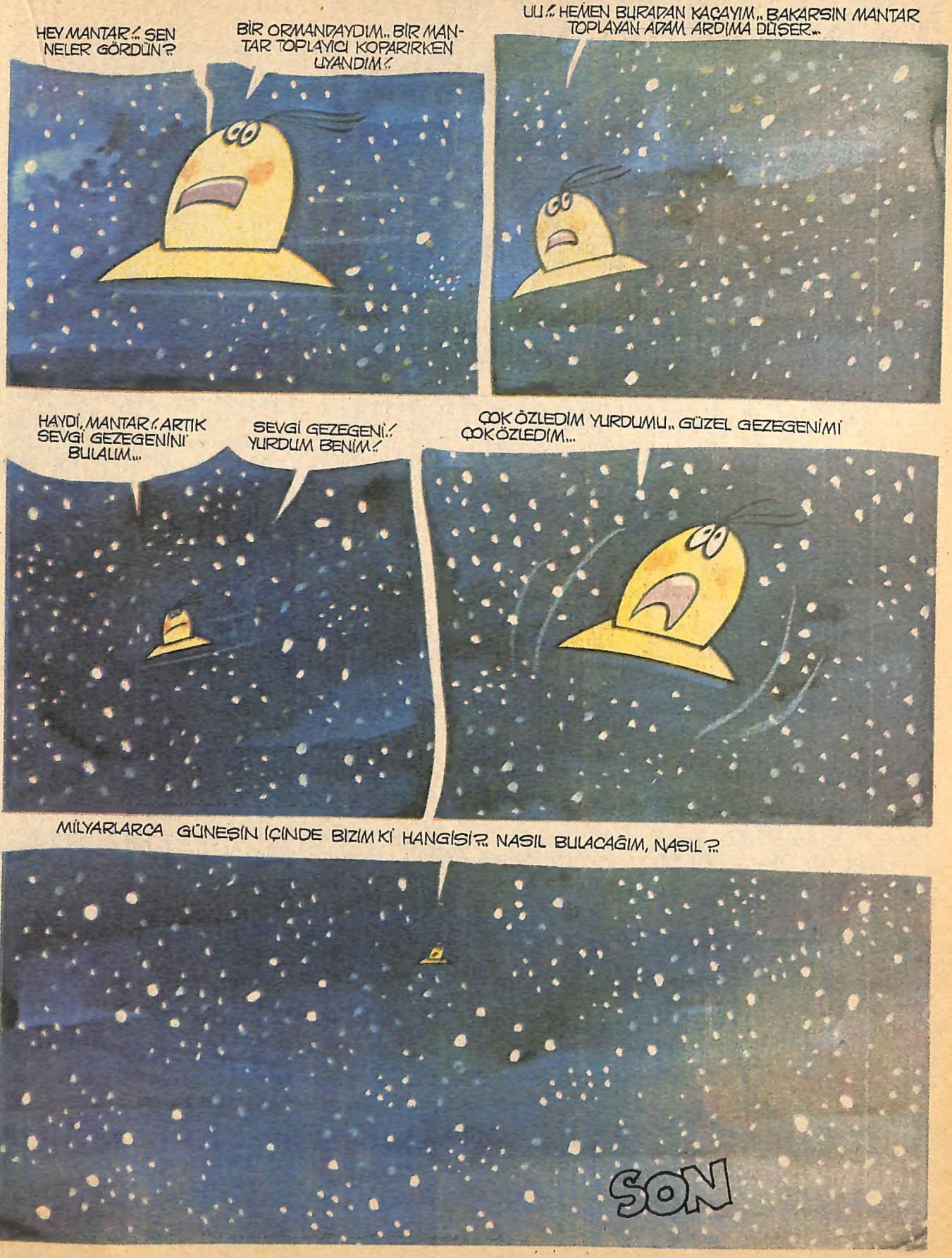
HEY MANTAR!.. SEN NELER GÖRDÜN?
BİR ORMANDAYDIM.. BİR MANTAR TOPLAYICI KOPARIRKEN UYANDIM!
UU!.. HEMEN BURADAN KAÇAYIM.. BAKARSIN MANTAR TOPLAYAN ADAM ARDIMA DÜŞER..
HAYDİ, MANTAR!.. ARTIK SEVGİ GEZEGENİNİ BULALIM...
SEVGİ GEZEGENİ!.. YURDUM BENİM!
ÇOK ÖZLEDİM YURDUMU.. GÜZEL GEZEGENİMİ ÇOK ÖZLEDİM...
MİLYARLARCA GÜNEŞİN İÇİNDE BİZİM Kİ HANGİSİ?.. NASIL BULACAĞIM, NASIL?..
SON

GÜLTEN DAYIOĞLU

kumluktaki yavru martı

Akşamüstü, çocuklar, deniz kıyısındaki kumluğa doluşmuşlardı. Kalabalığın orta yerinde, boz renkli bir martı yavrusu vardı. Tüylerini kabartmış, ürkek ürkek çevresine bakıyordu. Çocuklar, onun üzerine tartışmaya girişmişlerdi. Gürcan :

— En iyisi, dedi, birimiz elimize alıp yarasının yerini bulalım. Evdekilere danışır, merhem filan süreriz. Kırığı çıkığı varsa, sarar sarmalarız.

Öteki çocuklar, Gürcan'ın bu önerisini onayladılar.

Kaya :

— Ben bakayım, diye atıldı. Daha önce, kocaman bir martıyı da kucağıma almıştım. Ayağına, iğneli bir olta ipi dolanmış, kıyıda dikilip duruyordu. Babamla birlikte oltadan kurtarmıştık onu...

Kaya bunları söylerken, varıp yavru martıyı eline aldı. Çocuklar daha bir sokuldular martıya doğru. Kaya, yavaş yavaş kuşun kanatlarını kaldırdı, tüylerini yokladı bir bir, sonra bacaklarına, ayaklarına baktı. Eklem yerlerini eğdi büktü. Karnındaki, boynundaki tüyleri üfledi, altlarına baktı. Görünürde hiç yara bere, kırık çıkık yoktu. "Bir şeyi yok," diyerek, göğe doğru salıverdi martıyı. Çocuklar bağrışırken, martı bir iki çırptı, ard arda gakladı, geldi yine kumluğa kondu.

Çocuklar yanına koşuştular, yeniden çevresini aldılar martının. Güneş batmak üzereydi. Bir kaçı evlerine gidip çiğ ve pişmiş balık getirdiler. Pirzola getiren de vardı. Köpeğinin önündeki su kabını kapıp gelmişti Osman. Güler de yaygı getirmişti martının altına. Hava kararıncaya değin başından ayrılmadılar. Kimi sevdi okşadı, kimi bebek gibi kucağına alıp pışpışledi. Kimi gagasının arasına lokma lokma balık sokuşturdu.

Hava kararınca, herkes evine çekildi. O gece, kıyıdaki evlerin sofralarında,hep kumluktaki yavru martıdan söz edildi.

Karşı kıyıdaki kayalıklarda da martılar toplanmış, yitik yavru martıyı konuşuyorlardı. Özellikle martı ana, çok dertliydi :

' Öğleden sonra şuralarda tembel tembel dolaşıyordu. Git dedim, denize açıl. Balık avla, karnını doyur... "Gitmeyeceğim," diye direndi. Darıldım ona, uçtum gittim yanından. Akşam olunca, tüm kayalıkları aradım, onu bulamadım. Kesinkes, başına kötü bir şey geldi. Yitirdim yavrumu.

Ana martı, çığlık atarak acınıp duruyordu. Gece olduğu için, yavru martıyı aramaya gidemiyorlardı.

Yavru martı, kumlukta yalnız kalınca, durumunu düşündü. Önünde bol bol yiyecek vardı. Kumluk sıcacıktı. Rahatı iyiydi. Sadece, karşı kayalıklardan gelen martı çığlıkları tedirgin ediyordu onu. Orayı ve oradakileri sevmiyordu. Uçmaya başlayalıberi, anası dirlik vermiyordu. İkide bir :

— Haydi uç, denize dal, balık avla, diyerek başının etini yiyordu.

Çevredeki martılar da anasından yanaydılar. Fırsat buldukça onlar da dürtüklüyorlardı, "Balık avla," diye...

Yavru martı, denize açılmaktan, suya dalmaktan, balık avlamaktan hoşlanmıyordu. Kendisini, anasının beslemesini istiyordu. Anası, "Uç," diye üsteledikçe :

— Uçamıyorum. Kanatlarım yoruluyor, denizin üstünde gücüm tükeniyor. Suya düşüp balıklara yem olmak istemiyorum, diye yakınıyordu.

Aslında tembelin tekiydi. Deniz üzerinde oradan oraya uçarak balık gözlemek, balığı bulunca da tezden suya dalıp kapmak zor geliyordu ona. Tek bir balık kapabilmek için bazan uzun süre deniz üstünde uçması gerekiyordu. Sevmiyordu bu tür uçuşları. O gökyüzünde canı çektikçe, gönlünce kanat çırpmak istiyordu. Anasıyla ve çevresindeki martılarla bu yüzden anlaşamıyordu.

Kıyıdaki kumluktan, çevresini saran çocuklardan, önüne konan yiyeceklerden hoşnuttu. "İyi ki," diyordu, "kaçtım da bizimkilerden kurtuldum."

Gece ilerleyince gagasını kanadının altına sokup uykuya daldı. Tembellik ve hazır yiyicilikle örülmüş düşlerle sabahı etti. Uyandığında güneş doğuyordu. Şöyle bir suya daldı. Karnı açtı yavru martının. İsteksiz isteksiz bir kaç balık yuttu. Sonra tembel tembel gezinmeye başladı.

Birden, gökyüzünde bir sürü martı belirdi. Bir solukta yere inip yavru martının başına üşüştüler. Ana martı yavrunun çevresinde fır dönüyordu.

Ama, yavru martı, hiç birine yüz vermedi. Kayalıklara dönmesini isteyenleri de bir güzel tersledi :

— Burada rahatım çok iyi. Şuraya bakın, yerler yiyecek dolu. İnsanlar beni sevdiler. Kayalıklara dönmeyeceğim. Balık avlamayacağım...

Yaşlı martılardan biri bu sözlere çok öfkelendi :

— Sen martı soyunun yüz karasısın. Üstelik çok da akılsızsın. Kış gelince insanlar çekip gidecekler. Bu kıyılar bomboş kalacak. Hiç kimse sana yiyecek getirmeyecek. Arayıp soran olmayacak seni. Soğuktan, açlıktan öleceksin. Bu yaşta çok çok uçarak kanatlarını güçlendirmen gerek. Balık avlama alıştırmaları yaparak karnını doyurmayı öğrenmek zorundasın. Dediklerimizi yapmazsan buralarda kediye köpeğe maskara olursun. Kanadını kuyruğunu koparırlar. Hatta başını budunu ayırıp bir güzel yerler seni...

Ne dedilerse yola getiremediler yavru martıyı. Çığlık çığlığa bağrışarak çekilip gittiler. Ana martı da onlara katılmak zorunda kaldı.

Çocuklar o gün öğleye kadar yavru martının yanından ayrılmadılar. Ona çeşit çeşit yiyecek taşıdılar. Tahta parçalarından bir de yuva yaptılar. Öğleden sonra hava birden bozdu. Gittikçe hızlanan lodos, denizi alt üst etti. Dağ gibi dalgalar kıyılara saldırıyordu. Ağaçlar yerlerinden sökülecekmiş gibi sallanıyor, eğilip bükülürken çatır çatır çatırdıyorlardı. Kıyıdaki tüm çocuklar evlerine çekildiler. Burunlarını camlara dayayarak, köpüren, çoşan, taşan denize bakıyor, kumluktaki yavru martıyı düşünüyorlardı.

Fırtına iki gün sürdü. Rüzgâr ve yağmur dinince, çocuklar kumluğa koştular. Kıyı boyunca yavru martıyı ve yuvasını aradılar, bulamadılar. Gözlerini denize çevirip düşünceye daldılar.

Resim : Mehmet Sönmez

totoş

ŞU AĞACA BAKIN ÇOCUKLAR. HİÇ EL DEĞDİRMEDEN TIRMANMAYA ÇALIŞALIM HA?
OLDU!

ÇIKACAK ÇIKAMAYACAK ! ÇIKA....

NAZLI TOTOŞ GİDİNCE İYİ OLACAK MISIN BENİMLE? YİNE BANA YARDIM EDECEK MİSİN?
İYİ OLACAK MIYIM?

BEYEFENDİ GARANTİLER İSTİYOR! BEYEFENDİ EMİN OLMAK İSTİYOR...

BİR FIRILDAK MI? EVET YİNE İYİ OLACAĞIM... EVET EVET YARDIM EDECEĞİM SANA ...

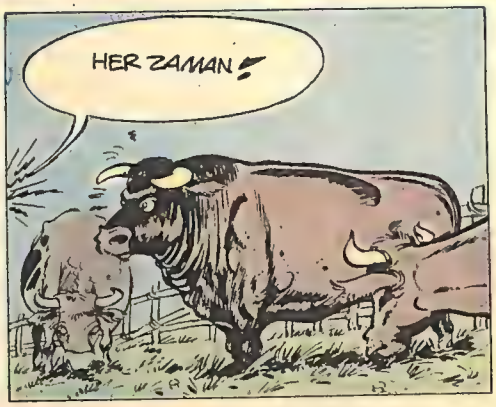
HER ZAMAN!

ANLADIN MI?
BOĞA!

GÜLEÇ BABANIN BOĞASI!

TEHLİKELİDİR
?
?
ÇABUK OLUN!

BOĞA!

AHH! AYAĞIM...

insanın en iyi dostu

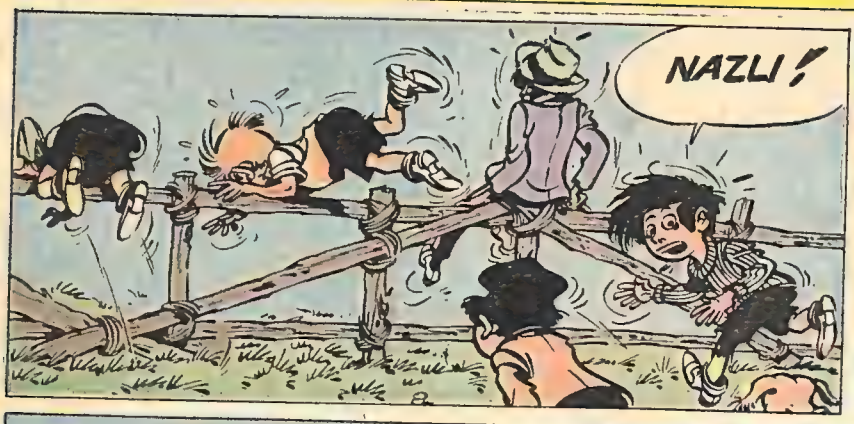

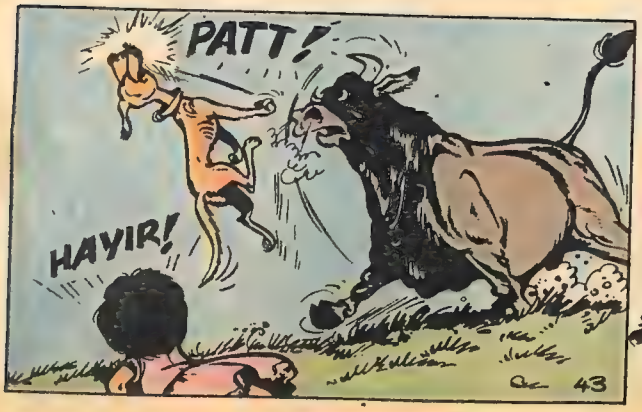

totoş

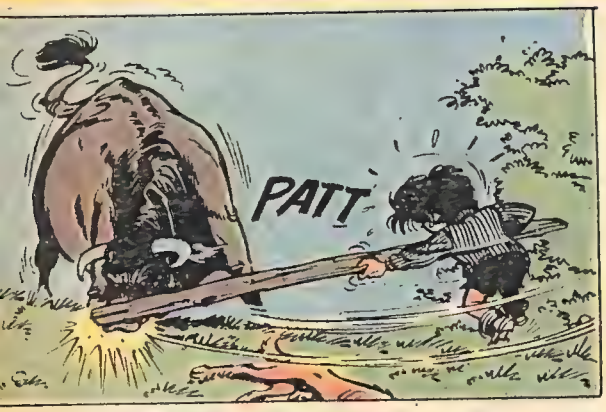
PATT

!?!!

ŞLAK!

EVET! KAÇ! EN İYİSİ BU!

SADIK SADIK! OLAMAZ İSTEMİYORUM!
ÇOK GEÇ KALDIM SANIRIM!

NİFNİF! SADIK NEDEN? NİFNİF! OLAMAZ! HAAYIIIR!

TOTOŞ! KALBİ ATIYOR HALA!

KURTAR ONU TOTOŞ NE OLUR!
SIRIK KOŞ BİR BAYTAR ÇAĞIR ÇİFTLİĞE.. ÇABUK...
KOŞTUM
BİR KÖPEK İÇİN... HİÇ BÖYLE ŞEY GÖRMEDİM!
PEKİ.. MANTARLAR?
ŞU ARA MANTARLARININ ZEHİRLİ OLDUĞUNU GÖRMÜYORMUSUN!

HAYATIMI KURTARDI.. BENSE KÖTÜLÜĞÜNÜ İSTEDİM!...
OYSA YEMEK KABI DA DEĞİLSİN...

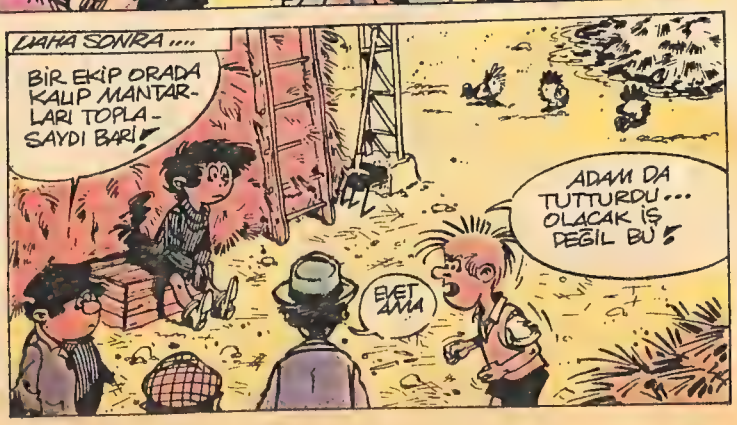
BİR AN SONRA....
BİR EKİP ORADA KALIP MANTARLARI TOPLASAYDI BARİ!
ADAM DA TUTTURDU... OLACAK İŞ DEĞİL BU!
EVET AMA

insanın en iyi dostu

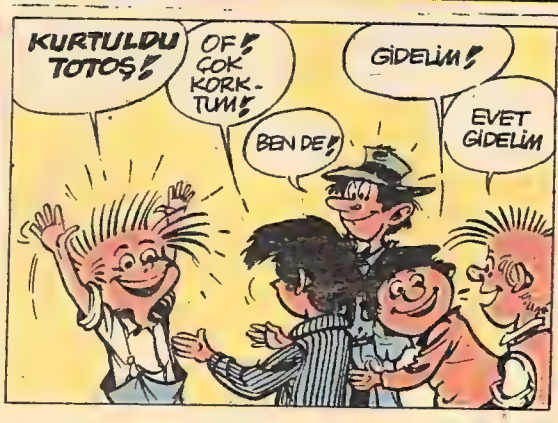

Gelecek sayıda

yeni serüvenleriyle

PEMBE PANTER

AZİZ NESİN

BEN DE ÇOCUKTUM

resimleyen: İsmail Gülgeç

İLK KAVGAM BAŞLIYOR

Kızın sesini duyan konak çocukları koşuştular. Hemen arkadan da sokak çocukları geldiler. Beni çepeçevre kuşattılar. Ortada tenekeyle ben, sağ yanımda yoksul sokak çocukları, sol yanımda konak çocukları. Birara Reşid'anım Teyzelerin evinin bütün pencerelerine baktım. Benim için başka hiçbir umar, hiçbir kurtuluş yok, kafes arkasından Saim Ağabey görse de, gelip beni kurtarsa...

Konak çocuklarından bir oğlan, onların en irisi, benden bir-iki yaş da büyük, bana doğru yürüdü :

— Ayıp değil mi ulan, ne vurdun kıza ?

— Ben vurmadım ki...

Tenekenin tahta kulpuna yapıştım hani aklımca hiçbişey olmamış gibi tenekemi alıp aralarından sıyrılıp gideceğim. O koca oğlan elimdeki tenekeye bir tekme atıp, üstüme doğru horozlanarak kabardı :

— Erkeksen bana vursana!...

Sokak çocukları da su tenekesini taşlamaya başladılar.

Teneke hâlâ elimde duruyor, sağ elimde... Ne demişti Saim Ağabey, kavgayı sen çıkarmayacaksın demişti, ama biri sana bulaştı mı, senden büyük de olsa ilk yumruğu sen yapıştır, demişti. Sağ elimde teneke... Oğlanın yüzünü ölçüyorum bakışlarımla.

Ne yoksul sokak çocuklarında, ne konak çocuklarında çıt var... Biraz daha sokulup çemberi daralttılar.

Tenekenin tahta sapını elimden koyvermemle, karşımdaki oğlanın suratına yumruğu indirmem bir oldu.

"Ah!"

Oğlanın iki eli suratında. Ne demişti Saim Ağabey; ilk yumruğu vurdun mu, arkadan pat pat yapıştıracaksın... Evet, pat pat pat... Oğlan baktı ki elimden kurtalamayacak,savunmaya çalıştı. Yerlerde yuvarlanıyoruz. Bir çığlık, yoksul sokak çocuklarından değil, konak çocuklarından... Oğlan altımda. Yok artık dövülmez bu boş çuval. Kalktım ayağa. Kavradım tenekenin tahta sapını. Ben yürürken, çocuk kalabalığı önümde iki yana açılıverdi.

Konak çocukları önde, yoksul sokak çocukları, dayak yiyeni götürüyorlar. Ben yine yalnız, dayak yesem de yalnız, dayak atsam da yalnız...

Eve girince kıyamet koptu. Annem, çocuklar bağrışınca, pencereden görmüş olanları. "Hele bir daha göreyim..." diyor. "Sen mahalle çocuğu musun da onunla bununla kavga edi-

yorsun?" diyor. "Elin kendini bilmez kadınlarıyla benim başımı belâya mı sokacaksın..." diyor...

Ancak yarısına dek dolu tenekenin içindeki suyun da yarısı dökülmüş. Tenekeyi sofaya bırakıp helâya kaçıyorum. Yalnız burada kimseler görmeden ağlayabilirim. Helâda hem ağlıyorum, hem de içimden anneme, "Ben ne yapayım, ben bişey yapmadım ki anne..." diyorum, annem dışarda bağırmakta: "elin kadınlarıyla başımı belâya mı sokacaksın sen, ha? Bak bir daha görürsem!..."

İyice ağladım mı... Yüzümü yıkadım mı... İyice kuruladım mı... Odaya gidiyorum süzülerek. Elime Kur'anı alıyorum, bağdaş kuruyorum, başımı öne arkaya sallayarak Kur'an okuyorum.

Bu olayın gecesi, annemle babam yataktan ayıkladıkları tahtakurularını idare lambası içine doldururlarken, babam,

— Adam çok fena bu gece, diyor, iniltisi bir başka...

Alt kattaki adamın iniltilerini, horultularını, gözlerimi açmadan, yarı uykuda, duyuyorum. Annem,

— Ayol her gece böyle... diyor.

Babam,

— Yok, yok, diyor, bu seferki başka, bu gece başka. Ben ölürken çok adamın yanında bulundum. Bilirim. Menfâdayken (sürgündeyken) biz, çok arkadaşımız öldü. Harpte de çok arkadaşım öldü. Bilirim. Ölecek adam başka türlü inler. Bu ölüm iniltisi... Yapışkanotlarını sık koymuyorsun, aradan giriyor tahtakuruları.

— Daha nasıl sık koyayım, her yana serdim işte. Oğlan akşam bir kucak dolusu getirmişti.

Sabah oluyor. Alt katta inilti yok, horultu yok, öksürük yok, artık hiç olmayacak, yaşlı eski dilenci ölmüş... Sabah namazını kılan babam, yaşlı ve yatalak eski dilencinin ruhu için Kur'an okuyor.

Yoksullar yaşamları boyunca yalnız bikez kolaylık görürler, o da öldükten sonra; cenazeleri hemen kalkar, çabucak. O gün öyle geçti.

Akşam, annem çeşmeden su getirmemi söyledi.

Teneke elimde çıktım sokağa. Konak çocukları karşıda oynuyorlar. Yoksul sokak çocukları da sağda oynaşıyorlar. Hiçbiri bana dönüp bakamıyor, laf atmıyorlar, alay edemiyorlar. Ben de onlara bakmıyorum hiç... Ama onların yan yan, alttan alttan bana baktıklarını seziyorum. Bir daha da benimle hiç alay edemeyeceklerdir.

Boş tenekeyi elimde sallaya sallaya çeşmeye gidiyorum. Ben yürüyorum, ben büyüyorum... Elimdeki teneke küçülüyor da küçülüyor. Ben büyüyorum da büyüyorum. Ha büyüyorum, teneke ha küçülüyor, koca teneke elimde leblebi kadarcık kalmış...

Saim Ağabey gördü mü acaba oğlanı nasıl patakladığımı. Görmemiştir. Görse, daha önce gelirdi yardımıma.

Birkaç gün sonra Saim Ağabey'i görüyorum, hiç o konuyu açmıyor. Dayanamıyorum :

— Saim Ağabey, dövdüm, biliyor musun ?.. Ama kızı değil, oğlanı, daha daha büyük hem...

Saim Ağabey,

— Kafes arkasından seni seyrettim, diyor, aferin işte öyle...

Bir canım sıkılıyor ki bu sözüne...

Bütün yaşamımda da öyle oldu; bana dövüşmesini öğretenler, salık verenler, kavgaya girdiğimiz zaman, arkadan bakıp seyrettiler, kimisi seyretmedi bile...

MÜJDAT GEZEN

APTAL HAMDİ

İlk kez bu denli uzun süre uğramadı Hamdi. Evlerine gittim. Yorgan döşek yatıyordu. Annesi başucunda:

— Bağışlayın, dedi, size bir haber iletemedik? Bu gün beşinci gün ki halâ ateşi düşmedi.

— Geçmiş olsun, dedim, sen nasılsın bakalım arkadaş.

Zar zor açtı ağzını :

— İyiyim, dedi.

Bu "iyiyim" sözü de dilimize öyle yanlış saplanmış ki. Hasta döşeğinde bile "iyiyim" deriz.

— İyisin, dedim...

Ateşine baktım, oldukça fazla.

— Doktor çağırdınız tabii, dedim.

Kadıncağız başını öne eğdi. Anlaşılan ay sonu olduğundan doktor çağıramamışlar.

— Siz sigortalı değil misiniz, keşke sigorta hastanesine götürseydiniz.

— Oraların halini bilirsiniz, dedi. Ayrıca gidip gelirken de üşütmekten korktuk.

— Siz nasıl izin aldınız ?

— Ücretsiz izin istedim, biliyorlar başka kimsemiz olmadığını.

Doktor Kemal ağabeyimiz vardır. İyilik babası biri. Hemen bir telefon ettim evden. Yarım saat sonra geldi. Doğru Hamdi'ye gittik.

— Bu fena halde üşütmüş, dedi. Karma aşını ve diğer aşılarını oldun değil mi ?

Baktım Hamdi yüzünü saklıyor. Vay haylaz vaaaay... Demek ki aşıdan kaçmış bu.

— Aşıdan kaçtın değil mi? dedim.

Kıs kıs gülmeye başladı.

— Sakın bir daha aşıdan kaçma, sonra şimdi yapacağım iğneden daha irisini yaparım sana, dedi. Hamdi iğne lâfını duyunca yorganın altında kayboldu. Annesi yorganı çektiği gibi çıkardı altından Hamdi'yi.

— Çık bakayım çabuk. Doktur amcanı üzme.

— Ben iğne olmam, n'olur yapmayın...

Başladı ağlamaya.

— Sana hiç yakışmıyor Hamdi, dedim, ben de doktor amcana senin için "çok cesurdur, hiçbir şeyden korkmaz", dedim.

Bu sözüm onu etkilemiş olacak ki:

— Korkmuyorum, dedi. Yalnız iğne sinirimi bozuyor.

— Bu iğne bildiğin iğnelerden değil, dedi doktor. Eğer acırsa bir daha yapmam.

Hamdi oflaya poflaya poposunu açtı. Gerçekten de korkulacak birşey değildi bu.

— Bitti işte, dedi Doktor.

— Nasıl olur, hiç duymadım.

— Ben sana duymayacaksın demiştim.

— Teşekkür ederim, dedi.

— Bundan sonra iğneden kaçmak yok. Ne zaman aşı yapılsa ilk sen açacaksın kolunu, söz mü?

— Söz.

Annesi duygulu gözlerle hasta Hamdisine bakıyordu.

— Şu ilaçları da alıverin, dedi Doktor.

— Siz zahmet etmeyin, ben dışarıya çıkıyorum, dönüşte getiririm, dedim.

Kadın :

— Size zahmet olacak, dedi.

— Arkadaşlıkta zahmet diye birşey yoktur, öyle değil mi arkadaş, dedim.

— Öyle arkadaş, dedi Hamdi.

Baktım gözlerine bir canlılık gelmiş bile.

Kemal ağabeyin vizite ücreti almayacağını bildiğimden teklif bile etmedim. Onu muayenehanesine bıraktım, ilk eczaneden de Hamdi'nin ilaçlarını alıp döndüm.

Bir aşıdan kaçmak bakın nelere yol açmıştı.

Louisa May Alcott

KÜÇÜK KADINLAR

Louisa May Alcott

Louisa May Alcott 1832'de Pennsylvania'da doğdu. Babası eğitimciydi. Üç kız kardeştiler. Sakin bir yaşamları vardı. Babası çok katıydı. Louisa on beş yaşına kadar bir çok okul değiştirdi. Bu arada kısa öyküler yazdı. Bunlardan biri 1852'de yayımlandı. "Çiçekler" adlı bu öykü Louisa'nın yayımlanan ilk öyküsüydü.

Louisa ailesiyle birlikte yaşamayı bıraktı. Boston kentine yerleşti. Burada hem dikiş dikiyor, hem de öyküler yazıyordu. Kazandığı paralardan ailesine yolluyor, geçimlerine katkıda bulunuyordu. 1863'de Louisa'nın düşleri gerçekleşmeye başladı. Bir kitap yazdı, çok beğenildi. 1864'de yayımlanan romanı aynı başarıyı kazanamadı. 1867'de bir dergiye girdi. Yönetmen olarak çalışacaktı. Yıllardır kendi yaşam öyküsünü yazmayı düşlüyordu. Sonunda, ünlü romanı "Küçük Kadınlar" bu dergide bölüm bölüm olarak yayımlanmaya başlandı. Sonuç beklenilenin üzerinde idi. Kitabı ün kazandı. Genç kızlar üzerine şimdiye dek yazılmış belki de ilk romandı. Louisa burada kendi yaşamını anlatıyordu. Gerçek yaşamdan alınmıştı.

"Küçük Kadınlar"ın ikinci bölümü 1869'da yayımlandı. Bunu 1871'de "Küçük Erkekler" izledi. Louisa May Alcott artık ünlü bir yazar olmuştu. Bir çok romanı yayımlandı. Yaklaşık yirmi dünya diline çevrildi. 1888'de öldüğünde 56 yaşındaydı.

KUZEY AMERİKA'NIN BİR YERİNDE... ÜLKENİN, TARİHE "AYRILMA SAVAŞI" ADI ALTINDA GEÇEN ÇATIŞMAYLA, TRAJİK BİÇİMDE İKİYE AYRILDIĞI YILLARDA...
YANKİ'LER!.. SALDIRIYORLAR!
TEĞMEN MARCH, SİZ KITANIZLA SOL YÖNDEN İLERLEYİN... ÇABUK!
BAŞÜSTÜNE!
HEY, HIZLI SAM!.. BU MEKTUBU ASKERİ POSTAYA YETİŞTİR...
BAŞÜSTÜNE, TEĞMEN MARCH.
EŞİM VE KIZLARIM İÇİN.. BİR AN ÖNCE SAĞ OLDUĞUMU BİLSİNLER..
MEKTUP SAVAŞ HALİNDE OLAN BÖLGENİN GENİŞ BİR KISMINI AŞIKTAN SONRA... SONUNDA...
POSTA BAYAN MARCH!.. KOCANIZDAN BİR MEKTUP!
NE? DUYDUNUZ MU?
BABADAN MEKTUP..
ANNE DE ÇIKTI...
YAŞASIN!
BİZ AÇACAĞIZ..!

HEY, BAY PITTSBUL.. GAZETEYİ OKUDUNUZ MU? GÜNEYLİLERİ ÖYLE BİR PATAKLADIK Kİ!
DOĞRU MU POSTACI?
BEKLE, POSTACI... HEMEN GELİYORUZ...
MEKTUP GERÇEKTEN BABAMIZDAN MI?
BİR EZDİK Kİ, BAY PITTSBUL... YOKETTİK!..
TANRIM!..
SARDUNYALARIM!
¡BOING!
AAH!
EN SEVDİĞİM SAKSI!..
ANACIĞIM! İYİ BECERDİN!
ZAVALLI POSTACI!..
BANA BAKIN KIZLAR! BABANIZIN YANKİLERLE SAVAŞTIĞINI BİLMESEYDİM, BU YAPTIĞINIZA DA ALACAK BİR SABOTAJ DERDİM... BRRR!..
ARTIK BU EVE UĞRAMAM... UĞRAMAM... BRRR! MEKTUBUNUZ OLURSA GELİP POSTAHANEDEN ALIRSINIZ.. BRRR!
OLDUKÇA KIZDI!..
HADİ, MEG... AÇ MEKTUBU!
BAKALIM BABA NE DİYOR?
BEN OKUYACAĞIM..
OLMAZ KIZLAR.. MEKTUP ANNENİZE YAZILI.. KENDİSİ AÇMALI, BİLİYORSUNUZ...
HMM! BU DOĞRU!..
AMA ANNEM AKŞAMA KADAR GELMEZ.. "ASKERLERE YARDIM KOMİTESİ"NDE BULUNUYOR!..
ZATEN O OLMAZSA İŞLER HİÇ YÜRÜMÜYOR DOĞRUSU.. ÇOK BECERİKSİZ ŞEYLER..

EN KÜÇÜĞÜMÜZ OLMASINA RAĞMEN, AMY HAKLI... NE BABAMIZIN MEKTUBUNU AÇABİLİRİZ, NE DE ARMAĞAN EDEBİLECEK PARAYI BULURUZ..
ÖYLE NE YAZIK!
BENCE SORUNU BİRAZ FAZLA ABARTIYORSUNUZ, KARDEŞLER...
GENERAL STORE
HER ŞEYE BİR ÇARE BULUNUR., MEKTUBU ANNEMİZ AÇAR.. ÖNEMLİ OLAN BABAMIZIN YAŞAMASIDIR.. NOEL ARMAĞANLARINA GELİNCE...
NEDEN BİRİKTİRDİĞİMİZ PARALARI KULLANMIYORUZ? BENCE EN AKLA YATKIN ÇÖZÜM...
ŞEY.. DOĞRUSU BEN, ELİMDEKİ BİR DOLARLA, BİR MÜZİK DEFTERİ ALMAK İSTİYORUM..
BEN DE RENKLİ KALEMLER ALACAKTIM.. PARAM KALMADI..
BENİSE BİR ROMAN ALMAYI TASARLIYORDUM.. BİLİYORSUNUZ, BÜYÜYÜNCE ÜNLÜ BİR YAZAR OLACAĞIM...
NOEL İÇİN ANNEMİZE BİR ARMAĞAN ALMAK DAHA ÖNEMLİ DEĞİL Mİ? SAVAŞ YAKINDA SONA ERECEK VE BABAMIZ EVE DÖNÜNCE, PARAMIZ OLACAK...
MEG'İN DÜŞÜNCESİ ETKİSİNİ GÖSTERDİ...
HAKLISIN.. BEN ANNEME TERLİK ALACAĞIM...
BEN BİR ŞİŞE KOLONYA..
EH, BEN DE BİR ÇİFT ELDİVEN ALIRIM, ARTIK...
HEY! GELDİ.. BURADA..
EVET... ANNEMİZ DÖNDÜ..
NE ÇABUK?!
SAVAŞTAN HABER, ANNE..

BAĞIŞLA... BABAMDAN MEKTUP YANI...
ŞÜKÜR TANRIM!..
BAYAN MARCH, MEKTUBU AĞIR AĞIR OKURKEN, UZAKTA OLAN ANISI SANKİ CANLANIYORDU...
TANRI DİLERSE, EVDEN UZAK GEÇİRECEĞİM SON NOEL OLACAK BU.. KIZLARIMIZIN İYİ OLDUĞUNU, KÜÇÜK KADINLARIMLA HER VAKİT ÖVÜNECEĞİMİ UMUT EDİYORUM...
BABANIZIN BU UMUDUNUN GERÇEKLEŞMESİNİ DİLİYORUM.. BU KORKUNÇ SAVAŞTA, SİZDEN UZAK GEÇİRECEĞİM SON NOEL OLSUN BU!..
VE BİRKAÇ GÜN SONRA, O BÜYÜK BAYRAM GELİNCE...
HMM! KİMBİLİR NE KADAR NEFİS BUNLAR...
ÖYLE OLMALI, AMY...
ARMAĞANLAR NEREDE? GİRİNCE VERMELİYİZ...
EE? NE OLUYOR, KIZLAR?..
ARMAĞANIM ANNE!
BU DA BENİM...
ANLIYORUM, KIZLARIM.. TÜM BUNLARI BİRİKTİRDİKLERİNİZLE ALDINIZ...
BU BENİM...
BU DA BENİM ANNE!
BUNLARI ÇOK SEVDİM BENİM İÇİN BU ARMAĞANLAR BABANIZ EVDE İKEN ALDIKLARINIZDAN ÇOK DAHA DEĞERLİ.. TEŞEKKÜRLER KIZLAR...
GÜZEL.. ŞİMDİ KİLİSEYE GİDECEK MİYİZ?
HAYIR MEG.. GİTMEYECEĞİZ.. SİZİNLE CİDDİ BİR KONUYU GÖRÜŞMELİYİM, ÇOCUKLAR...
NEE?

ÇOK YOKSUL BİR AİLEYE UĞRADIM.. BEŞ ÇOCUKLARI VAR.. BİRİ DE YENİ DOĞMUŞ.. HEPSİ DE AÇ..ONLARI GÖRDÜKTEN SONRA.. OTURUP BUNLARI İŞTAHLA YİYEBİLECEĞİMİ Mİ SANIYORSUN?
KUŞKUSUZ ANNEM HAKLI AMA...
BU DENEY BİR HAYLİ ZOR DOĞRUSU...
BİR YIL BÖYLİNCE NOEL'İ BEKLERSİN, SONRA...
FEDAKÂRLIK DEĞİL BU..KURBAN OLMAKTIR..
NE DERSİNİZ? DİLİNİZİ Mİ YUTTUNUZ YOKSA?
DURUMU ANLADIK ANNE.. AMA BU YEMEKLER NE OLACAK ŞİMDİ?
MEG'İN SORDUĞU SORU ASLINDA GEREKSİZDİ... YEMEKTE NELER OLABİLECEĞİNİ SEZİNLEMİŞLERDİ...
BU YEMEKLERİ O ZAVALLI ÇOCUKLARA SUNACAĞIZ.. TANRI BU KÜÇÜK FEDAKÂRLIĞIMIZI KABUL ETSİN, KIZLAR...
KÜÇÜK MÜ DEDİN?
BİR SAAT SONRA O ZAVALLI EVE VARDIKLARINDA...
BU NE BOLLUK?
YAĞASIN!
TANRI SİZİ KUTSASIN, BAYAN...
GÖRDÜNÜZ YA? BU YAPTIĞIMIZ, BİRBİRİMİZE ALDIĞIMIZ ARMAĞANLARDAN ÇOK DAHA DEĞERLİ...
İYİ NOELLER BAYAN...
İYİ NOELLER ARKADAŞLAR...
KUŞKUSUZ, MARCHLARIN EVİNDEKİ SOFRADA BAYRAMA YARAŞIR BİÇİMDE KURULDU...
BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ ANNE? BEN DEDİĞİNİ YAPTIĞIMA MEMNUN OLDUM..
BİZ DE ÖYLE, ANNE...
5

ŞİMDİ AKLIMA GELDİ.. TÜM KOMŞULARIMIZI ÇAĞIRMIŞTIK.. SAHNE OYUNUMU İZLE-SİNLER DİYE...
GERÇEKTEN BİRAZ SONRA, MARCHLARIN EVİNDE...
BUYURUN, DOSTLAR...
BUYURUN BAYANLAR VE BAYLAR... HER NE KA-DAR BURASI BİR TİYATRO DEĞİLSE DE ELİMİZDEN GELENİ YAPTIK..
KOLTUK YERİNE YATAĞI KULLANMAK İYİ BİR DÜŞÜNCE DEĞİL Mİ, SİZCE ? N'OLUR, OTURUN...
OH, TEŞEK-KÜRLER.. ÇOK İNCESİN...
KURTAR BENİ, ROD-RİGO...
YETİŞ-TİM..
VE BÖYLECE GÖSTERİ İLK KEZ SAHNEYE KONULAN, JO'-NUN "BİR CADI-NIN LANETİ" YA DA GECEYARI-SINDA ÖLÜMLÜ TEHLİKE,, ADLI YA-PITI İLE BAŞLADI..
DAHA CANLI, MEG... DAHA CANLI.. TEKRAR-LA, YETİŞTİM...
DİK... DİKKAT..
YETİŞ-TİM..
VE TAM O ANDA...
ÇOK GERÇEKÇİ.. ÇOK GERÇEKÇİ..
OHH.. İM... İMDAAT..

YATAĞIM!.. SAHANE SOMYAM!..
HEPSİ MAHVOLDU!..
İYİ Kİ DEDİĞİN GİBİ JO!.. OYUNUN SONUYDU... SENİ KUTLARIM, KIZIM...
ÇOK YETENEKLİSİN JO.. BÜYÜK BİR YAZAR OLACAKSIN...
SEN DE HARİKA BİR OYUNCU..
O AKŞAM YEMEK VAKTİNDE...
BAY LAURENCE'IN UŞAĞI PETER'İM.. KENDİLERİ BUNU SİZE GÖNDERİYOR, KÜÇÜK BAYAN...
EFENDİM, NOEL YEMEĞİNİZİ BİR YOKSULA VERDİĞİNİZİ DUYDU VE.. ŞEY SAYGILARINI SUNUYOR...
ANNEEE!..
OHH!
SAHANE DEĞİL Mİ?..
SANIRIM TORUNU AKIL ETMİŞTİR.. HARİKA BİR OĞLAN OLMALI, JO!..
ÖYLE OLMALI, MEG!..
MARCHLARIN NOEL GÜNÜ BÖYLE GEÇTİ VE BİR HAFTA SONRA...
HEY, JO!.. JO!..
BAK, BİR ÇAĞRI.. SANA VE BANA... "ASKERLERE YARDIM KOMİTESİ"NİN BALOSUNA KATILMAMIZ İÇİN...
NE İŞE YARAR SANKİ? ANNEM GİTMEMİZE İZİN VERMEZ, MEG...
YANILIYORSUN, GİDECEĞİZ.. SAHANE DEĞİL Mİ, JO?
MEG, YOKSA DÜŞ MÜ GÖRÜYORUM...
AMA ŞİMDİ AKLIMA GELDİ, MEG.. NE KORKUNÇ? GİYECEK HİÇ BİR ŞEYİM YOK!..
BENİM DE... EN GÜZEL GİYSİM YAMALI!..
FARKETMEZ... NASIL OLSAK O BALOYA GİDECEĞİZ...
7

BİLİYOR MUSUN? KÜÇÜK OLMAK KORKUNÇ BİR FELÂKET!..
BANA MI SÖYLÜYORSUN? ONBEŞ YAŞIMA BASAYIM DA BAKARIZ.. ANNEM BENİ DE BİR BALOYA GÖNDERİR ELBET...
O GECE...
İYİ EĞLENİN KIZLAR.. VE FAZLA GEÇ KALMAYIN...
HOŞÇAKAL, ANNE...
FARKINDA MISIN, MEG? İLK BALOMUZ BU...
SUS.... N'OLUR!.. AĞLAMAK ÜZEREYİM...
ETEĞİNİN YAMASINI GİZLEMEYİ UNUTMA...
UNUTMAM, MEG.. BELİ OLDUĞUNU GÖRÜRSEN, GÖZ KIRP BANA, EMİ?
COMITE DE AYUDA A LOS SOLDADOS
SU OĞLANLARA BAK!..
NE KADAR SAHANE!..
DANS EDER MİYİZ, MEG?
AH...OH!.. ŞEY...BEN!.. SELAM NED.. OLUR, DİRETİYORSAN...
HIH!.. BU NED MOFFARD HEP PİŞMİŞ KELLE GİBİ SIRITIYOR!.. HOŞLANMADIM...
İYİ AKŞAMLAR, MISS MARCH.. BEN.. BENİMLE DANS EDER MİSİNİZ?
AMAN!.. BAY LAURENCE'IN TORUNU!..
8

DOĞRUSU ONU BU KADAR YAKINDAN GÖRMEMİŞTİM.. ÇOK YAKIŞIKLI!.. VAY CANINA!..
BU ONURU BANA BAĞIŞLAR MISINIZ?..
ŞEY... OLUR!..
BAY.. BAY LAURIE.. NEZAKETİNİZ İÇİN TEŞEKKÜRLER...
NEDEN BANA "BAY" LAURIE DİYORSUNUZ? HEM HANGİ NEZAKETTEN SÖZ EDİYORSUNUZ, MİSS MARCH?
ARMAĞANDAN... GEÇEN AKŞAM GÖNDERMİŞ OLDUĞUNUZ ARMAĞANDAN BAY.. BAĞIŞLAYIN, LAURIE...
BAY LAURENCE'İN TORUNU!..
AH, EVET.. DEDEM DÜŞÜNMÜŞTÜ... SANA JO DEMEME İZİN VERİR MİSİNİZ?..
TABİİ VERİRİR, BAY... BAĞIŞLA LAURIE...
ŞİMDİ BENİ BAĞIŞLA, LAURIE, AMA... BAK, ETEĞİMDE BİR YAMA VAR... GÖRÜNÜR DİYE KORKUYORUM... ARTIK DANS EDEMEM...
HA, HA!.. ÇOK HOŞ.. DERDİN BU MU, JO?
NASIL? BURADA KİMSE YAMAYI GÖRMEZ.. ÇOK İYİ DANS EDİYORSUN, JO!..
BAHİM!, LAURIE? YOKSA İLK KEZ Bİ...
BİR ÜZÜNTÜN MÜ VAR, MEG? CEPHEDE SAVAŞAN BABANA MI ÜZÜLÜYORSUN YOKSA?
YOK OLDULAR!.. OLAMAZ Bİ...
O AN MEG, OYUNCULUĞUNU KULLANMAYI DÜŞÜNDÜ...
OH, NED!.. ÇOK KÖTÜ.. DİZİM BURKULDU!..
VAY!.. NE AKSİLİK!..

ALMAN POLKASINI SANA ÖĞRETMEMİ İSTER MİSİN, JO?
OH, TABİİ!.. MEMNUN OLURUM, LAURIE...
OH, AH!.. DİZİM!.. JO, N'OLUR YARDIM ET...
MEG!..
KIZKARDEŞİN DEĞİL Mİ?
BAY LAURIE, BAY LAURENCE'İN TORUNU...
MEMNUN OLDUM.. AH!.. N'OLUR EVE GÖTÜR, JO... ÇOK ACIYOR!..
YÜRÜYEREK DÖNEMEZSİNİZ... BEN İKİNİZİ DE GÖTÜRÜRÜM...
BİRKAÇ SANİYE SONRA
BİR BENCİLLİK ÖRNEĞİYİM.. KISKANÇLIĞIMDAN DOLAYI JO'NUN BALOSUNU MAHVETTİM...
NİÇİN BU ŞEKİLDE DAVRANIYORUM?.. YAZIK BANA...
N'OLUR RAHATSIZ OLMA LAURIE.. KARDEŞİME BEN YARDIM EDERİM...
OLMAZ JO.. SEN ÜZÜLME!..
OH.. SAĞOL!.. SAĞOL, LAURIE!..
RİCA EDERİM.. MEG. YARIN GÖRÜŞEBİLİR MİYİZ?
OLANAKSIZ, LAURIE.. NOEL TATİLİ YARIN BİTİYOR.. ÇALIŞMALARIMIZI SÜRDÜRMELİYİZ...
ÖYLE İSE, GÖRÜŞÜNCEYE DEK...
EVET.. GÖRÜŞÜNCEYE DEK.. HOŞÇAKAL LAURIE.. ÇOK... ÇOK ŞAHANE BİR GECEYDİ!..
NE SAÇMALIYORSUN, JO? YOK, BAHANE BİR GECEYMİŞ!.. DANSEDERKEN GÜNDÜZDÜ.. HEM BİRKAÇ DAKİKALIK BİR OLAY İDİ...
NE FARKEDER, MEG? ŞÖYLEYDİ, YA DA BÖYLEYDİ.. AŞK ROMANLARININ KAHRAMANLARI, HEP BÖYLE KONUŞURLAR, GENEL OLARAK...

BİRDEN MEG YÜREK EZİKLİĞİ DUYMAYA BAŞLADI...
SANA GERÇEĞİ SÖYLEMELİYİM,JO.. BAK, DİZİM ASLINDA BURKULMADI!
EE? NEDEN ÖYLE SÖYLEDİN?.. ANLAYAMIYORUM...
ÇÜNKÜ BEN BİR CANAVARIM,JO!. ÇÜNKÜ SENİ KENTİN EN YAKIŞIKLI VE ZENGİN ÇOCUĞU İLE GÖRÜNCE KISKANDIM...
HAYIR!..
SAHTEKAR!.. İKİ YÜZLÜ!.. KÖTÜ!..
N'OLUR BAĞIŞLA BENİ, JO!.. İM... İMDAAAT ANNE!..
YETİŞİN!..
ARTIK YAPMAM JO.. SÖZ VERİYORUM...
NEDİR BU GÜRÜLTÜ? KARDEŞİNLE NE YAPIYORSUNUZ?
HİÇ...ŞEY!.. BEN...
OYNUYORDUK.. ÇOK ŞAHANE İDİ, ANNE... BALO, EĞLENCE...
PEKİ, NEDEN BU KADAR ERKEN DÖNDÜNÜZ?..
SOĞUKTAN DOLAYI, ANNE...
NEYSE, BİRAZDAN YEMEK YİYECEĞİZ.. UNUTMA, YARIN ÇALIŞMAYA BAŞLIYORSUN...

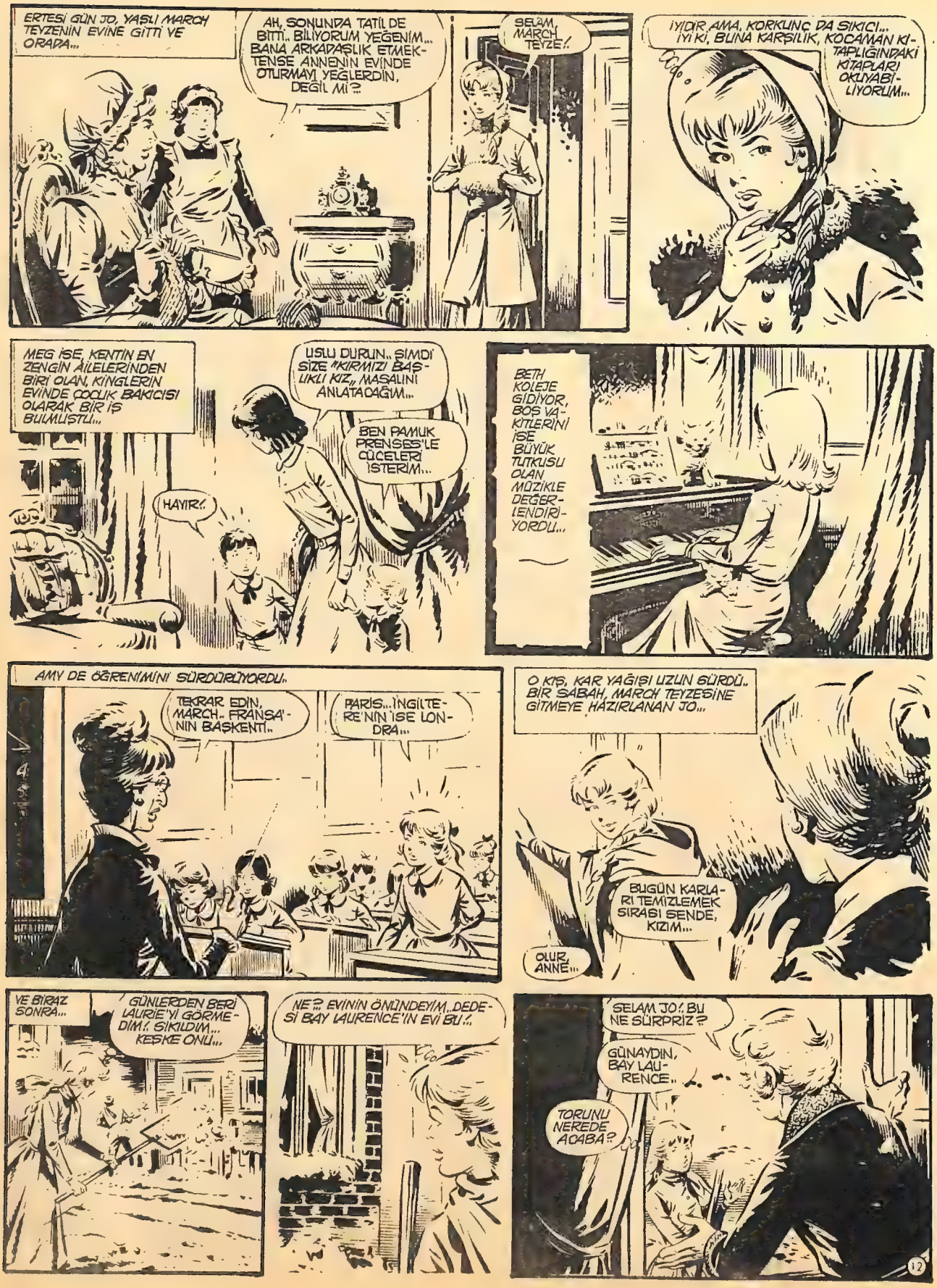
ERTESİ GÜN JO, YAŞLI MARCH TEYZENİN EVİNE GİTTİ VE ORADA...
AH, SONUNDA TATİL DE BİTTİ.. BİLİYORUM YEĞENİM... BANA ARKADAŞLIK ETMEKTENSE ANNENİN EVİNDE OTURMAYI YEĞLERDİN, DEĞİL Mİ?
SELAM, MARCH TEYZE!
İYİDİR AMA, KORKUNÇ DA SIKICI... İYİ Kİ, BUNA KARŞILIK, KOCAMAN KİTAPLIĞINDAKİ KİTAPLARI OKUYABİLİYORUM...
MEG İSE, KENTİN EN ZENGİN AİLELERİNDEN BİRİ OLAN, KİNGLERİN EVİNDE ÇOCUK BAKICISI OLARAK BİR İŞ BULMUŞTU...
USLU DURUN.. ŞİMDİ SİZE "KIRMIZI BAŞLIKLI KIZ" MASALINI ANLATACAĞIM...
BEN PAMUK PRENSES'LE CÜCELERİ İSTERİM...
HAYIR!
BETH KOLEJE GİDİYOR, BOŞ VAKİTLERİNİ İSE BÜYÜK TUTKUSU OLAN MÜZİKLE DEĞERLENDİRİYORDU...
AMY DE ÖĞRENİMİNİ SÜRDÜRÜYORDU..
TEKRAR EDİN, MARCH.. FRANSA'NIN BAŞKENTİ..
PARİS... İNGİLTERE'NİN İSE LONDRA...
O KIŞ, KAR YAĞIŞI UZUN SÜRDÜ.. BİR SABAH, MARCH TEYZESİNE GİTMEYE HAZIRLANAN JO...
BUGÜN KARLARI TEMİZLEMEK SIRASI SENDE, KIZIM...
OLUR, ANNE...
VE BİRAZ SONRA...
GÜNLERDEN BERİ LAURIE'Yİ GÖRMEDİM!. SIKILDIM... KEŞKE ONU...
NE?. EVİNİN ÖNÜNDEYİM.. DEDESİ BAY LAURENCE'İN EVİ BU!.
SELAM JO!. BU NE SÜRPRİZ?
GÜNAYDIN, BAY LAURENCE..
TORUNU NEREDE ACABA?
12

BİR DAKİKA GELSENE, JO! TORUNUM LAURIE YAKINDA DÖNER.. BEN ÇOK ÜŞÜTMÜŞÜM KIZIM...
BAY LAURENCE'İN SÖZLERİ, BİR UMUT GÜNEŞİ GİBİ, JO'NUN YÜREĞİNİ DOLDURDU..
BEN.. BEN ŞİMDİ MARCH TEYZEMİN EVİNE GİDİP ÇALACAĞIM... SONRA...
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
DEMEK LAURIE'Yİ, ÖYLE Mİ BAY LAURENCE?
TABİİ JO... GENÇTİR O! BEN İSE, GÖRÜYORSUN YAŞLANDIM... HAYAT BU!
JO DELİKANLIYI GÖRÜR GÖRMEZ..
DOĞRUSU HER GÖRDÜĞÜMDE DAHA YAKIŞIKLI!
VAY JO! NE HOŞ SÜRPRİZ!
HER ŞEYİN DEĞİŞTİĞİNİ FARKETTİ...
BAY LAURENCE, GEÇEN AKŞAM Kİ O SAHANE ARMAĞANINIZ İÇİN SİZE TEŞEKKÜRLERİMİ SUNMAMAKLA KABALIKTA BULUNDUM...
RİCA EDERİM JO.. ÖNEMLİ DEĞİL... SİZİN YAPTIĞINIZ ÇOK GÜZELDİ...
EVET AMA, SİZİN GÖNDERMİŞ OLDUĞUNUZ YEMEKLER, O YOKSUL AİLEYE VERDİKLERİMİZDEN DAHA NEFİSTİ.. BİZ KAZANÇLI ÇIKTIK...
HA.HA!.. DAHA İYİ YA, JO...
BİLİYOR MUSUNUZ? KARDEŞİM BETH'TEN ÜÇ KEDİSİNİ SİZE ÖDÜNÇ VERMESİNİ İSTEYECEĞİM.. DOĞRUSU BU KOCAMAN VE BOŞ EV BİR ANITKABİR'E BENZİYOR...
NE DERSİN DEDE? BİR ANITKABİR!
HMM!..
RAHATSIZ ETMEDİM YA? İYİ, ARTIK GİTMELİYİM, BAY LAURENCE... MARCH TEYZEM ÇOK KIZMIŞ OLACAK...
RİCA EDERİM, KIZIM... NE RAHATSIZLIĞI...
ONA YOL GÖSTER, LAURIE...
PEKİ, DEDE!..
BİRİNİ GÖZETLEMEK DOĞRU DEĞİL, JO... AMA ARA SIRA EVİNİZİN ÖNÜNDE DURUP PENCEREDEN SANA BAKIYORUM...
OH, DEME LAURIE!..
13

GECE VAKTİ NE GÜZEL BİR GÖRÜNTÜ ÇİZİYORSUNUZ..HEPİNİZ BİRARADASINIZ...
ÖYLE Mİ SANIYORSUN? OYSA BİZLER DEVAMLI KAVGA EDERİZ...

BAĞIŞLAYIN, BAYIM..DEDENİZE BAKACAK DOKTOR GELDİ...
SAĞOL, PETER...

BAK, LAURİE... CİDDİ GÖRÜNÜŞÜNE KARŞIN DEDENİN BAKIŞI ÇOK TATLI... İYİ BİR İNSANA BENZİYOR...

TEŞEKKÜRLER, KÜÇÜK HANIM..
AH!

BAY LAURENCE!.. BEN... LAURİE NEREDE??
SENİ BURADA YALNIZ GÖRÜNCE BEN DE BUNU MERAK ETMİŞTİM...

NEREDEYDİN, DEDE? SENİ ARIYORDUM.. DOKTOR GELDİ...
HA,HA!.. BEN DE ONDAN KAÇIYORDUM.. BU "SAĞLIK DÜŞMANLARI"NDAN HİÇ HOŞLANMAM...

GEL, JO... İZİN VERİRSEN TEYZENİN EVİNE KADAR GÖTÜRECEĞİM SENİ...
OLMAZ, LAURİE... SOKAKLARDAKİ O KARLA...

AH, DİNLE JO.. BİR GÜN BETH'LE BİRLİKTE GELİN.. MEMNUN OLURUM.. ÇOK GÜZEL PİYANO ÇALDIĞINI DUYDUM...

OLUR, EFENDİM... HOŞÇA KALIN... NEZLENİZ İÇİN GEÇMİŞ OLSUN...
14

ŞAŞIRDIM, JO... DEDEM İLK KEZ MÜZİK DİNLEMEYİ İSTEDİ...
İLK KEZ Mİ?.. ANLAMIYORUM, LAURIE...
BABAM, DEDEME KARŞI GELEREK, BİR MÜZİK ÖĞRENCİSİ OLAN ANNEMLE EVLENDİ... UZUN VE ACI BİR ÖYKÜ, JO... YÜRÜYELİM, N'OLUR...
DEMEK SEN BU YÜZDEN MÜZİKTEN HOŞLANIYORSUN, LAURIE...
PEK ÇOK.. NASIL ANLADIN, JO? NEKİ, DEDEM ÜNİVERSİTEDE OKUMAM İÇİN DİRETİYOR BEN SE MÜZİKÇİ OLMAK İSTİYORUM.. TEK DİLEĞİM BU..
JO'YU MARCH TEYZEYE GÖTÜRDÜKTEN SONRA LAURIE EVİNE DÖNDÜ.. JO, GEZİSİNİ ANLATTI...
TÜM BU SÖYLEDİKLERİMDEN SONRA NE DÜŞÜNÜYORSUN?
BAY LAURENCE ÇOK İYİ BİR İNSAN, AMA YEĞENİNİN İSTEĞİNE SAYGI GÖSTERMELİ...
BEN DE ÖYLE DÜŞÜNÜYORUM, ANNE.. LAURIE MÜZİĞİ SEVİYORSA...
NEDEN ONA UYGUN GELMEYEN BİR ÖĞRENİMİ ZORLA SÜRDÜRSÜN...
O GÜNDEN SONRA, JO İLE LAURIE ARASINDAKİ ARKADAŞLIK İLERLEDİ...
SANA MARCH TEYZEME AŞIK OLAN AVRUPALININ ÖYKÜSÜNÜ HİÇ ANLATTIM MI? GÜLMEKTEN ÖLEBİLİRSİN...
ÇÜNKÜ O KİBAR BAYIN, AŞKINI HARARETLE İLÂN ETTİĞİ ANDA...
DÜŞLERİMİN SOYLU KADINI, SİZE SONSUZ AŞKIMI SUNUYORUM...
BEKLENMEDİK BİR OLAY CEREYAN ETTİ...
¡AAAAH!!
DEHŞET!

TAHMİN EDERSİN, LAURIE.. ZAVALLI PAPAĞANIN NELER DUYDUĞUNU SONRA...
TEYZENİN HUYUNU BİLDİĞİMDEN HİÇ ŞAŞMAM...
BU ARA... TORUNUNUZ DERSLERİNİ YARIDA BIRAKIP, MARCHLARIN KIZI İLE DOLAŞIYOR.. BEN, ÖĞRETMENİ OLARAK BUNA BİR ÇARE BULAMIYORUM.. GÖREVİM SİZE BİLDİRMEKTİR...
HİÇ ÜZÜLMEYİN, DOSTUM,, JO VE AİLESİ İLE ARKADAŞLIĞI ONA ÇOK YARARLI OLACAK...
BİRKAÇ GÜN GEÇTİ...
BAY LAURENCE'TEN BİR KART GELDİ.. BETH'İN EVİNE GİTMESİ İÇİN İZİN İSTİYOR.. SEN NE DERSİN, KIZIM...
OLUR ANNE... JO, SÖYLEMİŞTİ.. BAY LAURENCE PİYANO ÇALMAMI İSTİYORMUŞ...
YARIN GİDEBİLİRSİN, BETH.. JO SENİNLE GİTMEK İSTİYORSA...
BEN DE GİDEBİLİR MİYİM, ANNE?
PEK TABİİ, MEG...
ERTESİ GÜN, BETH, JO VE MEG YAŞLI BAY LAURENCE'İN EVİNE YOLLANDILAR VE ORADA...
EŞSİZ... BÖYLE PİYANO ÇALMAYI NEREDE ÖĞRENDİN, KIZIM??
EVDE, BAYIM.. KÜLÜSTÜR PİYANOMDA...
OLAĞANÜSTÜ HAYRET!..
BİRDEN SALONA BİRİ GİRDİ...
BAĞIŞLAYIN, BAYIM... LAURIE'NİN DERS SAATİ...
AH, BROOKE, BUYURUN LÜTFEN...
DEMEK LAURIE'NİN ÖĞRETMENİ BU!.. ÇOK YAKIŞIKLI...
16

OTUR BİR DAKİKA VE DİNLE... BETH MARCH GERÇEK BİR KONSER YORUMCUSU...
BİR KEZ DAHA GENÇ KIZ MÜZİK YETENEĞİNİ SERGİLEDİ...
HAKLISINIZ BAYIM.. OLAĞANÜSTÜ...
SİZİ CANDAN KUTLARIM MISS MARCH...
YAŞLI LAURENCE'İN GÖZLERİNDE BİR HEYECAN PARILTISI BELİRDİ... VE BİRAZ SONRA...
SENİN GİBİ BİR TORUNUM OLSAYDI, KIZIM.. YARIN SABAH EVİNE GÖNDERECEĞİM KÜÇÜK ARMAĞANI KABUL ET LÜTFEN.
OH, BAY LAURENCE... BEN.. ŞEY...
MEG'DEN AYRILAN ÖĞRETMEN BROOKE'UN SESİNDE ACAYİP BİR ŞEKİLDE TİTREDİ...
GÖRÜŞECEĞİMİZİ UMARIM, MISS...
YARIN GÖRÜŞÜRÜZ, LAURIE...
HOŞÇAKALIN, BAY BROOKE..
HOŞÇAKALIN, BAY LAURENCE
ERTESİ GÜN, MARCHLARIN ŞAŞKINLIĞI...
ŞAHANE BİR ŞEY!..
BÖYLE PİYANO GÖRMEMİŞTİM, ANNE...
DEĞERLİ BİR ARMAĞAN BETH!..
YENİ BİR PİYANO!..
GERÇEKTEN OLAĞANÜSTÜ İDİ...
BAY LAURENCE, MISS BETH MARCH İÇİN BU YAZIYI VERDİ..
VE BETH ZARFI AÇINCA...
İzninle küçük armağanım bu, Beth.. Yitirdiğim bir torunumun anısı olarak onun da hosuna gidecek bir armağan olmuştu bu...
KIZLAR, GALİBA AĞLAYACAĞIM...
17

O GÜN, LAURIE; JO VE MEG'İ TİYATROYA ÇAĞIRDI...
ELİNİ ÇABUK TUT, FAZLA VAKTİMİZ YOK...
SAHANE JO!.. LAURİE ÖĞRETMENİ BROOKE'İ DE GÖTÜRECEKMİŞ!
HER İŞTE DAİMA SİZ KAZANÇLI ÇIKIYORSUNUZ.. BEN ARTIK "İLİFAKLIK" SAYILMAKTAN SIKILDIM...
AMA AMY!..
ONU DA ALSAK, JO.
DOĞRU OLMAZ, MEG.. LAURİE YALNIZCA SENİ VE BENİ ÇAĞIRDI...
FARKINDA MISIN, JO?.. CANIM SIKILIYORSA, BUÇ DAİMA SENİN... MEG ALALIM DİYOR, SEN KARŞI GELİYORSUN.. ÖCÜMÜ ALACAĞIM..
O GECE, ABLALARI EVDE YOKKEN...
SAÇMA VE SIKICI EDEBİYAT ÇALIŞMALARI!.. ARTIK ONLARDAN HİÇ SÖZ EDEMEYECEK!..
EDEBİYATMIŞ!.. HA, HA, HA!.. BAK İŞTE NE YAPARIM ONLARI.. BAK!..
ERTESİ SABAH JO, ÜZÜNTÜ İÇİNDE, AMY'NİN YAPTIĞINI GÖRÜNCE...
HAYIR!.. OLAMAZ!..
ÖYKÜLERİMİN ASILLARI ANNE.. TÜM HÜLYALARIM!..
RİCA EDERİM KIZIM.. SAKİN OL!..
BEN ONU!.. A KONUŞURUM..
AMY'YE AĞIR BİR CEZA VERMEYE KARARLI OLAN BAYAN MARCH...
NE? AMY!..

AMA KÜÇÜK KIZ YAPMIŞ OLDUĞU HAREKETİN KÖTÜLÜĞÜNÜ ARTIK ÇOK İYİ ANLAMIŞTI...
OH, ANNE.. BAĞIŞLA... KORKUNÇ BİR ŞEY YAPTIM..
KIZIM.. BANA DEĞİL DE JO'YA SÖYLE, BAĞIŞLASIN...
YAPTIĞINI BAĞIŞLAMAM, MEG.. GÖZÜM GÖRMESİN ONU..
N'OLUR, JO... DAHA ÇOCUK O.. SİNİRLERİNE KAPILDI..
BAĞIŞLA.. BAĞIŞLA BENİ, JO.. YALVARIRIM.. NASIL YAPTIĞIMI BİLEMİYORUM...
GİT.. SENİ ASLA BAĞIŞLAMAYACAĞIM...
FENA YAPTIN, JO... KIZKARDEŞİNİ BAĞIŞLAMALISIN.. SUÇUNU KABUL ETTİ.. BİR DAHA YAPMAZ...
HAYIR, ANNE.. ONU BAĞIŞLAMAM
ERTESİ GÜN BAYRAMDI.. JO ERKENDEN EVDEN ÇIKTI...
NEREYE GİTTİ, MEG?
DONAN GÖLDE KIZAK KAYMAYA...
BENİMLE BARIŞMADAN GİTTİ..
ONA ÇOK KÖTÜ DAVRANDIN, AMY.. YERİNDE OLSAYDIM, GÖLE GİDER, BARIŞMAK İÇİN UYGUN BİR AN SEÇERDİM..
AMY DE ÖYLE YAPTI VE BİRAZ SONRA..
ABLAM JO'YU GÖRDÜN MÜ?
EVET, BİRAZ ÖNCE.. AMA GİTMİŞ OLMALI..
HAYIR, GİTMİŞ OLAMAZ.. ONU BULMALIYIM..

HEY, AMY!.. BİR DAKİKA!.. ORALARA GİTME... BUZ ÇOK İNCE!

ONUNLA KARŞILAŞMALIYIM.. KARŞILAYIP YENİDEN BAĞIŞLAMASINI İSTEMELİYİM.. BÖYLE YAŞAYAMAZLAR!

JO!.. JO!.. BEKLE!.. BENİM, AMY...

GENE ARDIMDA!.. ONU NASIL BAĞIŞLARIM?

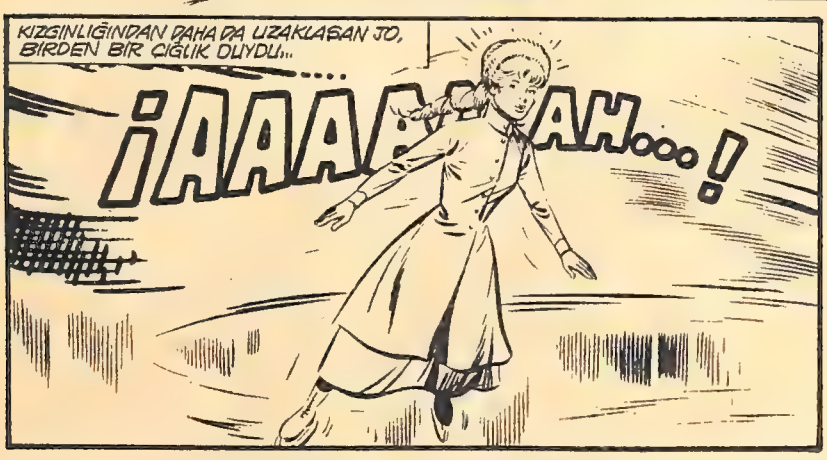
KIZGINLIĞINDAN DAHA DA UZAKLAŞAN JO, BİRDEN BİR ÇIĞLIK DUYDU...
¡AAAAAAAH...!

DÖNÜP BAKTI VE..
HAYIR!

¡AAAAAH!

20

AMY!

ORAYA ÇABUK!
TANRIM!.. MARCH'LARIN EN KÜÇÜĞÜ!

JO!

VE AMY, KURTARILDI... BİR SAAT SONRA...
BAĞIŞLA.. BAĞIŞLA BENİ, AMY..
BEN?. SEN BENİ BAĞIŞLAMALISIN, JO..

OH, ANNE!.. DÜŞÜN... DAHA KÖTÜ BİR ŞEY BAŞINA GELMİŞ OLSAYDI, TEK SUÇLU BEN OLACAKTIM...
BU BİR DENEY OLSUN, SENİN İÇİN...

BİRKAÇ GÜN SONRA AMY İYİLEŞTİ.. VE İLKYAZ GELDİ...
BU SABAH LAURIE'Yİ GÖRDÜM.. BİZİ GEZMEYE ÇAĞIRDI.. İZİN VERİRSEN...
SAHANE!.. İZİN VERİRSİN, DEĞİL Mİ?..

BİR ŞARTLA.. DÖRDÜNÜZ GİDECEKSİNİZ.. BETH VE AMY'NİN DE EĞLENMEYE HAKLARI VAR..

VE SONRAKİ GÜN..

BİR ŞEYİNİZ VAR MI, BAY BROOKE? DÜŞÜNCELİ GÖRÜNÜYORSUNUZ..
SENDEN BİR RİCAM VAR, MEG.. BANA "BAY BROOKE" YERİNE SEN DİYEBİLİRSİN...

BAŞKA İSTEĞİN VAR MI, BROOKE?
BANA JOHN DERSEN MEMNUN OLURUM.. ADIM BU. ÇÜNKÜ, MEG...
BELLİYDİ Kİ, LAURİE'NİN ÖĞRETMENİ JOHN BROOKE'UN BİR DERDİ VARDI...
ÇOK YALNIZIM, MEG... ÖYLESİNE YALNIZIM Kİ, ARTIK YAŞAMIMIN HİÇ BİR YÖNÜ KALMADI...
NELER SAÇMALIYORSUN, JOHN?!
SAVAŞA KATILMAYA KARAR VERDİM.. ŞAYET SEN BUNA KARŞI ÇIKMAZSAN, MEG.. ÇÜNKÜ GALİBA SENİ SEVMEYE BAŞLADIM...
JOHN!..
JOHN BEN.. GALİBA BEN DE SENİ SEVİYORUM.. AMA BİLİYORSUN, BEN DAHA ÇOK GENÇİM, JOHN.. DAHA EPEY ZAMAN İSTER...
NEŞELİ BİR GÜN GEÇİRDİKTEN SONRA EVE DÖNDÜLER...
LAURİE ŞAHANE, KIZLAR...
AMA ÖĞRETMEN BAY BROOKE DA PARLAK.. DEĞİL Mİ, MEG?!
SEN KARIŞMA, UFAKLIK..
HADİ, HADİ.. BAŞLAMAYIN...
EN ÇOK HOŞLANDIĞI TARAFIM DA GÜZEL SAÇLARIMMIŞ! ÖYLE DEDİ... DOĞRU MU SİZCE?!
SONRAKİ GÜN MARCHLAR KÖTÜ BİR HABER ALDILAR...
AH, MEG!.. JO!.. TANRIM!..
NE OLUYOR, ANNE?!
WASHİNGTON'DAN BİR TELGRAF... BABANIZ O KENTİN ASKERİ HASTANESİNDE AĞIR YARALI YATIYOR!..
HEMEN GİTMELİYİM.. AMA BÖYLESİNE UZUN BİR YOLCULUĞUN HARCAMALARINI HANGİ PARA İLE KARŞILARIM BEN...
HABERİ, KISA SÜREDE BAY LAURENCE DE DUYDU VE...
KENDİSİ SİZİNLE BİRLİKTE GELMEMİ İSTİYOR.. WASHİNGTON BURADAN ÇOK UZAK...

BAY LAURENCE'E TEŞEKKÜRLERİMİ BİLDİRİN... YARIN HAREKET EDECEĞİM...
İNANIYORUM Kİ, ANNEM BAY LAURENCE'TEN BORÇ PARA İSTESEYDİ...
ÇILDIRDIN MI? ANNEM BUNU YAPMAZ, MEG.
DEMEK, BABAMLA BİRLEŞEBİLMESİ İÇİN TEK ÇARE KALDI :'(
HEY, JO!.. NEREYE?
YARIN SABAH, BAYAN... GELİP SİZİ İSTASYONA GÖTÜRECEĞİM...
YENİDEN TEŞEKKÜR EDERİM..
Nİ GÜNLER BAY BROOKE
OH, ANNEM!
NASIL ÇÖZÜMLEYECEĞİZ, MEG? ELİMİZDEKİ PARA YETERLİ DEĞİL Kİ!
BİRAZ SONRA JO DÖNDÜ...
AMA NE YAPTIN?
AL, ANNE... BUNLARLA VE SENDEKİ PARAYLA SANIRIM Kİ WAŞİNGTON'A GİDEBİLECEKSİN..
JO!..
SAÇLARIN, JO!
ONLARLA NE YAPTIN?!

SATTIM ANNE... BABAMIZLA BİRAZ ÖNCE BİRLEŞEBİLMEN İÇİN...

JO'NUN GÜZEL DAVRANIŞI BAYAN MARCH'I ÇOK DUYGULANDIRDI... AMA O GECE...

SATMAN HİÇ İYİ OLMADI, JO..

OH, KORKUNÇ OLDU, MEG... TÜM YAŞAMIM İDİ O SAÇLAR

ŞİMDİ ONU TESELLİ ETMEK İÇİN BİR ŞEYLER SÖYLEMELİYİM.. KIZKARDEŞİMLE ÖVÜNÜYORUM...

ERTESİ SABAH BROOKE, BAYAN MARCH'I ALMAYA GELDİ...

HOŞÇAKALIN, KIZLAR.. USLU DURUN.. HABER GÖNDERİRİM..

ACABA BABAMIZ İYİLEŞECEK Mİ, JO?

İYİLEŞECEK, MEG.. UMUDUNU YİTİRME

CESUR OLUN BAYAN, MARCH.. HER ŞEY DÜZELECEK...

BİLMİYORUM, DOSTUM.. İÇİMDE SANKİ BİR ÖNSEZİ VAR...

BİRAZDAN WAŞHİNGTON'A GİDEN İLK TRENLE YOLA ÇIKTILAR...

BAYAN MARCH AYRILDIĞINA GÖRE, BENCE GÖREVİMİZ KIZLARIYLA İLGİLENMEKTİR.. NE DERSİN, LAURIE?
TABİİ, DEDE.. SIK SIK ONLARA GİTMELİYİZ..
JO'YU DÜŞÜNÜYORUM.. ZAVALLI NE KADAR ÜZGÜN OLMALI?
BELLİ, SEN O KIZA AŞIK OLMUŞSUN... HMMM..!
O GÜNDEN SONRA, BAY LAURENCE VE TORUNU SIK SIK MARCH KARDEŞLERE UĞRADILAR...
SAĞOL JO, KIZIM.. KAHVEN NEFİSTİ..!
DAİMA NAZİKSİNİZ, BAY LAURENCE..
ARKADAŞLARI KIZLARIN DOĞAL KAYGISINI, BİR BAKIMA GİDERİYORDU..
YAKINDA BABANIZLA İLGİLİ İYİ HABERLER ALACAĞIMIZI UMUT EDİYORUM.
SONUNDA BİR SABAH...
WASHINGTON'DAN MEKTUP.. SİZLER İÇİN..
BETH..! JO..! MEG..! MEKTUP..!
ANNENİZDEN MEKTUP KIZLAR...
MEG AÇTI VE..
İYİ!
BABANIZ İYİLEŞME DÖNEMİNDE VE DURUM ÇOK İYİ...
"NE Kİ, YANINDA BİR SÜRE DAHA KALMALIYIM.. SAĞLIĞININ İYİ OLDUĞUNU ÜMİT EDER, BAY LAURENCE VE LAURIE'YE TARAFIMIZDAN TEŞEKKÜR ETMENİZİ DİLERİM..."
MUTLU HABERİ MARCH TEYZEYE BİLDİRMEK İSTEYEN JO, MEG İLE, ÇALIŞMA SAATLERİNİN DIŞINDA, EVİNE GİTTİ...
TEYZEM EVDE Mİ?
EVDE KÜÇÜK HANIM.. HEM DE KÖTÜ GÜNLERİNDE...
HUYUDUR ZATEN..
BABAMDAN İYİ HABERLER VAR, MARCH TEYZE.. MEKTUP ALDIK...
HMM..! HOŞGELDİN, JO.. SELAM, MEG..
25

KARDEŞİM ARADIĞINI BULDU.. NEYSE, SANA GELELİM, MEG.. NAZİK BİR KONUYA DEĞİNMELİYİM...
KULAĞIMA BAZI ŞEYLER GELDİ.. SENİNLE, GENÇ LAURIE'İN ÖĞRETMENİ OLAN BEŞ PARALIK BAY BROOKE'UN ARKADAŞLIĞI KONUSUNDA..
NE DEMEK İSTİYORSUN, MARCH TEYZE ? BAY BROOKE VE BEN İYİ ARKADAŞIZDIR...
BUNUNLA YETİNSEN İYİ OLACAK, KIZIM.. ARKADAŞLIĞI İLERİ GÖTÜRÜRSEN... MİRASIMDAN YOKSUN EDERİM SENİ, MEG.. YENİ VASİYETNAMEMDE SANA BİR KURUŞ BİLE BIRAKMAM...
TEYZE.. NASIL BÖYLE KONUŞABİLİRSİN ?
KONUŞURUM, ÇÜNKÜ DİLEĞİM, BİLİYORSUN ZENGİN BİRİYLE EVLENMEKTİR.. METELİKSİZLE DEĞİL... SONRA...
YETER, MARCH TEYZE...
DUYDUĞUMA GÖRE BROOKE METELİKSİZİN BİRİYMİŞ, MEG...
EVLENMEYİ DÜŞÜNMEK BENİM İÇİN DAHA ÇOK ERKEN... HEM MARCH TEYZE, SERVETİN BENİ İLGİLENDİRMEZ... BEN SATILIK BİR MAL DEĞİLİM...
ELVEDA MARCH TEYZE!
UNUTMA, MEG !.. SÖZLERİMİ UNUTMA... BRRRR!
DÖNDÜKLERİNDE BETH'İ YATAKTA BULDULAR...
NESİ VAR ?
BİRDEN FENALAŞTI.. ATEŞİ YÜKSELDİ.. ÖYLE SANIYORUM...
AMY HAKLI, JO !.. ATEŞİ GERÇEKTEN ÇOK YÜKSEK...
HEMEN DOKTORU ÇAĞIRMALIYIZ...
BİRAZDAN DOKTOR GELDİ...
KIZAMIK BU !.. ANNENİZİN YOLCULUĞA ÇIKTIĞINI BİLİYORUM..
ŞEY !.. AĞIR MI, DOKTOR ?

HMM.! OLDUKCA AĞIR.. EVET, NAZİK BİR DURUM.. ONA BİR İLAÇ.. YAZACAĞIM...
UMARIM Kİ OLUMLU BİR TEPKİ YAPAR..

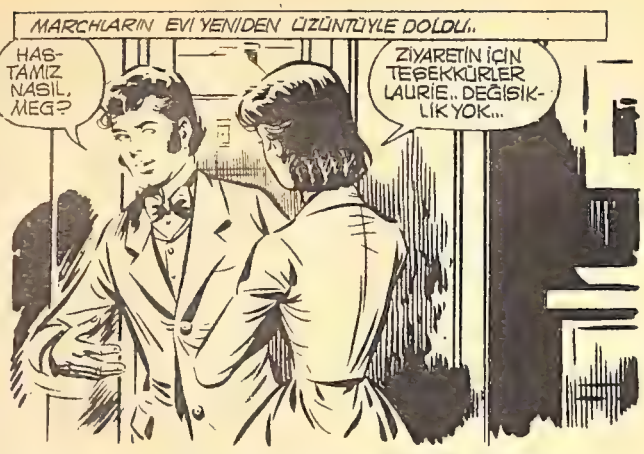
MARCHLARIN EVİ YENİDEN ÜZÜNTÜYLE DOLDU..
HASTAMIZ NASIL, MEG?
ZİYARETİN İÇİN TEŞEKKÜRLER LAURIE.. DEĞİŞİKLİK YOK...

GERÇEKTEN VERİLEN İLAÇ HİÇ DE ETKİLİ OLMAMIŞTI...
HADİ, AMY.. HADİ! BETH İYİLEŞECEK.. GÖRECEKSİN.

BİLİYOR MUSUN, JO? ŞİMDİ ANLADIM Kİ YAŞAMDA ÖNEMLİ OLAN SAĞLIK, BARIŞ VE İYİLİKTİR.. SERVET O KADAR ÖNEMLİ DEĞİL, JO...

TUT Kİ, BİZ ŞİMDİ ZENGİNİZ.. BABAMIZ UZAKTA.. BETH İSE HASTA OLDUKTAN SONRA, PARANIN NE DEĞERİ VAR?

DOKTOR, MARCHLARIN EVİNE SIK SIK GELİYORDU.. VE BİR AKŞAM..
NE DÜŞÜNÜYORSUNUZ, DOKTOR? DURUMU NASIL?

HMM.! TANRIYA GÜVENİN KIZLAR.. ELİMDEN BAŞKA ŞEY GELMEZ..

OH, JO!.. NE KORKUNÇ!

BETH'İN AĞIR DURUMUNU DUYUNCA, BAY LAURENCE VE LAURIE HEMEN GELDİLER..
YAŞADIĞIM SÜRECE, YAŞAMIN NEDEN BU KADAR ZALİM OLDUĞUNU DÜŞÜNDÜM.

ASLINDA BU GENEL ACIMASIZLIĞI ARTIRANLAR DA BİZLERİZ.. BUNUN BİR ÖRNEĞİ, OĞLUMLA LAURIE'NİN BABASI İLE OLAN DURUM.. TANRI KORUSUN, BUNU TORUNUMLA TEKRARLAMAK İSTEMEM
KENDİ KADERİNİ GERÇEKLEŞTİRMESİNİ İSTİYORUM...
ANNENİZE BİR TELGRAF ÇEKTİN, ÖYLE DEĞİL Mİ, JO?!
EVET, LAURIE.. MEG BU SABAH ÇEKTİ...
YİRMİDÖRT SAAT DAHA GEÇTİ VE...
N'OLUR BAYAN MARCH.. SAKİN OLUN...
ANNE!.. ANNEM GELDİ, JO!..
ŞÜKÜRLER TANRIM!..
NASIL?.. KONUŞ, ÇABUK!..
AYNI.. DURUMU AYNI, ANNE.. OH, NE KORKUNÇ!..
BİRDEN BETH'İN ODASINDAN AMY'NİN ÇIĞLIĞI DUYULDU...
¡DIOS MÍ
28

TANRIM!.. TEPKİ GÖSTERDİ!.. JO KURTULDU!..
BETH, KIZIM!..
GERÇEKTEN, SONUNDA VERİLEN İLAÇ ETKİSİNİ GÖSTERDİ...
OH, ANNE!.. SENİ ÖYLESİNE ÖZLEMİŞTİM Kİ..
BETH'İN İYİLEŞMESİ UZUN SÜRDÜ.. ZOR OLDU AMA GÜNLER GEÇİNCE...
İŞTE!.. KÜÇÜK DOSTUM YÜRÜYOR!..
GÖRECEKSİN, YAKINDA EVİME GELİP KONSERLERİNLE YALNIZLIĞIMI GİDERECEKSİN, BETH...
VE NE İYİ Kİ ÖYLE OLDU.. BU ARA HAFTALAR BİRBİRİNİ İZLEDİ VE...
NOEL BAYRAMINI ARTIK HEP BİRLİKTE GEÇİRİRİZ.. ANLAŞTIK MI BAYAN MARCH?..
ANLAŞTIK, LAURIE.. NE Kİ SAVAŞ BİTMEDEN, KOCAM DÖNMEDEN GENE BİR EKSİKLİK OLACAK..
NOEL ARİFESİ GELDİ VE ONUNLA BİRLİKTE MARCHLARA EN GÜZEL ARMAĞAN.
HEY, BAYAN! BAYAN!..
MEKTUP MU GETİRDİN?
MEKTUPTAN DA İYİ, BAYAN MARCH.. ÇOK DAHA İYİ!..
BAKIN, KİM GELDİ.. TRENDEN İNERKEN GÖRDÜM, BAYAN MARCH...
SEVGİLİM!..
29

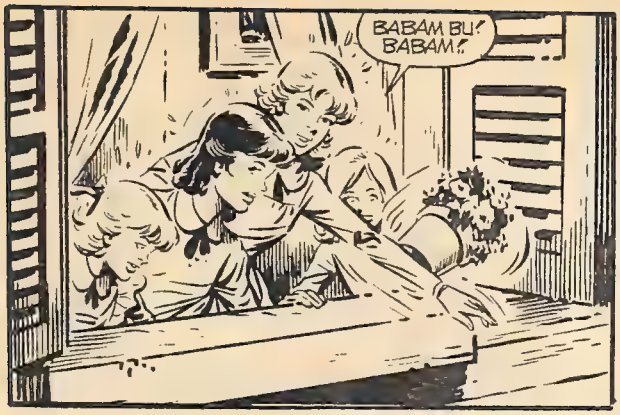
BABAM BU! BABAM!

¡BONG!
AHH!

BRRR! SABOTAJ!.. SİZ OLMASAYDINIZ, TEĞMEN MARCH, BUNU GERÇEK BİR SABOTAJ SAYARDIM...

VE MARCHLAR İÇİN O, EN MUTLU VE EKSİKSİZ NOEL OLDU...

SİZE... BİR ŞEYLER SÖYLEMEK İSTERİM, BAY MARCH.. KIZINIZ... KIZINIZ MEG VE BEN, BİR YUVA KURMAK İSTEĞİN DEYİZ...

BAY BROOKE, BEN BU İLİŞKİYİ BİLİYORDUM.. ŞAKA DOĞRUSU, BUNU SEZMİŞTİM.. SİZİ KUTSUYORUM, ÇOCUKLAR...

YAŞASIN!

NEN VAR, JO? AĞLIYORSUN!..
KARDEŞİM MEG'İ YİTİRECEĞİM İÇİN ÜZÜLÜYORUM, LAURIE!..

HAYIR, ONU YİTİRMEYECEKSİN, JO... DÜŞÜN.. YAKINDA AYNI ŞEYİ BABANDAN BİZ İSTEYECEĞİZ...
OH, LAURIE!..
SON

adnan özyalçıner
ANITLAR VE ÖYKÜLERİ

ZAFER ANITI

Ankara'ya gidenleriniz görmüştür. Gitmeyenler resimlerinden bilir.

Ulusta, alanın bir köşesinde atlı bir Atatürk göze çarpar. Yüksek bir kaide üstündeki atında Atatürk, askeri giysileriyle dimdiktir. Alttaki daha alçak ama geniş kaidenin ön tarafında iki yanda iki asker görürsünüz. İkisinin de bir ellerinde süngüler takılı tüfekleri vardır. Bir tanesi elini gözüne siper etmiş ufuktaki düşmanı gözetlerken, öteki gelecek olan düşmanı bekler durumdadır. Arka taraftaki kadın heykeli, sırtında mermi taşıyan bir anadolu kadınıdır. Ayağındaki şalvarı, başındaki örtüsüyle bir Türk anası. Asker oğullarına cephelerde omuz veren Türk ulusunun simgesi olan bir ana.

Savaşta da, barışta da acıların en büyüğünü çeken Türk anası, göğsünü düşmana siper etmiş Türk askeri ve bunların oluşturduğu Türk ulusuna önderlik etmiş Gazi Mustafa Kemal Atatürk'le birlikte ayrılmaz bir bütünü oluşturan bu anıtın adı : Ankara Zafer Anıtıdır.

Zafer Anıtı, Kurtuluş Savaşının bitişiyle zafer'in kazanılmasının tunçla, taşla yoğrulmuş ölümsüz bir simgesidir.

Bildiğiniz gibi 5 gün, 5 gece süren Başkumandanlık Meydan Muharebesinin sonunda 30 Ağustos 1922'de Kurtuluş savaşı boyunca halkıyla bütünleşen Türk Ordusu, düşmanı topraklarından sürerek kesin zafere ulaşır.

29 Ekim 1923'te Cumhuriyet ilan edildikten iki yıl sonra, bu savaşımın ölümsüzleştirilmesi konusunda bir karar alınır.

Kurtuluş Savaşı yıllarıyle Cumhuriyet'in ilk yılların'da Ankara'da yayınlanın Yeni Gün Gazetesinin girişimi, Ankara Belediyesinin de katkılarıyle işe başlanır.

"Yeni Gün" ya da "Ulus Zafer – Atatürk Anıtı" diye de anılan Zafer Anıtı, Türkiye'deki ilk büyük Atatürk Anıtı olarak düşünülmüştür.

Zafer anıtının eksiksiz bir biçimde gerçekleştirilmesi için 1925 yılında uluslararası bir yarışma açılır. Bu yarışmanın birinci ödülünü Avusturyalı heykeltraş Heinrich Krippel kazanır.

Böylece Krippel, Zafer Anıtını yapmak üzere Türkiye'ye gelir. Türkiye'de gördüğü ilgi üstüne 13 yıl ülkemizde konuk sanatçı olarak kalır. Zafer Anıtından başka Sarayburnundaki Atatürk Konya'daki Atatürk, Samsun'daki atlı Atatürk, Afyon'daki Zafer, Ankara Sümerbank önündeki oturan Atatürk anıtlarını yapar.

Krippel'in 1925'te Türkiye'ye gelmiş olmasına karşılık Zafer Anıtı ancak 1927 yılında bitirilebilir. Anıtın açılışı 24 Kasım 1927 tarihinde büyük bir törenle yapılır.

Anıtın gecikmesinin başlıca nedeni çalışmaların ağır gitmesinden çok savaştan yeni çıkmış olan ülkemizin maddi olanaksızlıklarıdır. Cumhuriyet gazetesinde anıtın açılış gününde şunlar yazılıdır :

"Kurtuluş Savaşını toplu bir bütün olarak gösteren Zafer Anıtı, bugün açılıyor. Bu anıt Yeni Gün'ün girişimi ve bütün ulusun katkısıyla meydana getirilmiştir. Sanatçı anıttaki Gazi'nin binmekte olduğu atı yaparken, ünlü Sakarya atını model almış ve onu uzun uzun incelemiştir."

Ayrıca Atatürk, sanatçıyı Çankaya'da konuklayarak anıt için ona modellik de etmiştir.

Zafer Anıtının sırtında mermi taşıyan çileli Türk anası, halk arasında Kara Fatma diye anılır. Kara Fatma Kurtuluş Savaşına katılan bütün Türk analarının simgesi olmuş, bir kadın savaşçımızdır.

Zafer Anıtı, Kurtuluş Savaşının halkın yengisiyle sonuçlandığını belirten bir eser olduğundan anıtın kaidesinde Atatürk'ün konuyla ilgili tarihsel değeri olan bir çok özlü sözü yer alır.

Ama anıtın kaidesinin en üst kenarını çepeçevre dolanan ak mermere oyulmuş yazı, anıtın anlamını belirtmesi açısından en ilgincidir:

"Türk ulusu, zafere ulaşmak ve Kurtuluş Savaşını ve büyük çağdaş devrimlerini en anlamlı bir simge ile, en iyi açıklayabilecek biçimi, yukarki gerçek sembolde buldu: Başkumandan Gazi Mustafa Kemal"

Fotoğraf : Turgay Gözdereliler

YUKİ MİSAFİRLİKTE

Anlaşmamıza göre Yuki, akşamüstü gazeteye, bana gelecekti. Okul arkadaşlarımdan birinin çocukları var. Yaşları dört'le, altı arasında. İkisi erkek, biri kız. Benim maskarayla tanışmak istiyorlarmış. Arkadaşım ısrar etti. Öğlen yemeğini beraber yesinler, dedi. Kabul etmek zorunda kaldım. Fakat Yuki'yi göndermeden evvel de, sıkı sıkıya uyardım. Görgü kurallarına özen gösterecekti, yaramazlık yapmayacaktı, ilk kez tanışacağı minikleri üzmeyecekti.

Ne yalan söyliyeyim? Bütün gün aklım onda kaldı.

Benimle buluşacağı saati dört gözle bekliyordum.

Gazeteden ayrılmak saati geldi, bizimki ortalıkta yok! Yarım saat daha oyalandım. Doğrudan doğruya eve döndü kanısıyla, çıkmaya hazırlanırken, odamın kapısı açıldı içeri girdi:

"— Merabaaaaaaa! Beklettim mi? Oysa tam vaktinde kalktım. Yoksa sen işsizlikten sıkıldın da erken mi kaçıyorsun?"

"— Yuki! Kaç defa söyledim? Benim işlerimle ilgilenme! Yarım saattir seni bekliyorum. Yürüyerek mi geldin nedir?"

"— Yooooo!.. Diiiiiii! Otobüsle geldim."

"— Neden geç kaldın?"

"— Yanlış otobüse binmişim."

"— Nasıl yanlış otobüse binmişsin?"

"— Durak kalabalıktı. Hangi otobüse bineceğimi şaşırdım. Orada bir amcaya sordum. Beni bir otobüse bindirdi."

"— İyi ya?"

"— Ama az sonra indim."

"— Neden?"

"— Otobüs hareket ettikten sonra bir alandan geçtik. Alanın saatine baktım: Beş buçuk... Az sonra başka bir kavşaktan geçtik, saate baktım: Beş'e çeyrek var... Derken efendim, büyük okulun önünden geçiyorduk, gene saate baktım: Beş... Hemen otobüsten indim tabii..."

"— Niye?"

"— E, anlattım ya? Otobüs yürüyor ama, saatler de geri geri gidiyor. Demem ki o amca, beni ters yöne giden otobüse bindirmiş..."

"— Tanrı iyiliğini versin e mi? Boşu boşuna beklettin beni. Neyse! Misafirlik nasıl geçti onu anlat? Uyarılarım aklındaydı değil mi? Beni utandıracak bir davranışta bulunmadın, değil mi?"

"— Hiç öyle şey yapar mıyım ben?"

"— Seni kim karşıladı?"

"— Okul arkadaşının hanımı karşıladı."

"— Saygılı davransaydın?"

"— Tabiiiiiiii! Bana armağan ettiğin, Görgü Kuralları Kitabını ezberlemiştim..."

"— Karşılayınca, ne dedi?"

"— 'Hoş geldin sevgili Yuki! Nasılsın?' dedi..."

"— Güzel! Sen nasıl yanıtladın?"

"— 'Teşekkür ederim, kıvanç duydum, bayan veya bay, yerine göre ikisinden biri kullanılır' dedim."

"— Neeee? Aynen böyle mi yanıtladın?"

"— Ne yapayım? Görgü Kuralları Kitabında aynen böyle yazıyor. Ezberlemiştim dedim ya? Ha? Ezberledim demedim mi?"

"— Neyse! Hoşgörüsü olan bir hanımdır. Şaka yaptığını sanmıştır. Evin küçüklerini sevdin mi? Güzel güzel oynadınız mı?"

"— Tabiiiiiii! Yemekten sonra oyuncak odasına geçtik. Bozuk oyuncaklarını onardım."

"— Becerebildin mi?"

"— Becerip beceremediğimi bilmiyorum ama, ben evden çıkarken, telefonla usta çağırıyorlardı..."

"— Bilmediğin işlere neden burnunu sokarsın Yuki?"

"— Burnumla onarmadım canıım. Ellerimle onardım. Elden gelen o kadarmış..."

"— Başka neler oynadınız?"

"— Bilmeceler sorduk..."

"— Onların yaşı daha küçük. Seninle baş edemezler ki?"

"— Küçüklere göre bulmaca sordum. Kolay şeyler !.."

"— Örneğin, ne?"

"— Örneğin: 'İçinde süt olan şeyler sayın? Kim fazla sayarsa, o kazanacak?' dedim."

"— Sayabildiler mi?"

"— Eeeeeh, işte! Kendilerine göre, fena değil... Ama ben kazandım tabii!"

"— Sen içinde süt olan kaç şey saydın da kazandın ?"

"— Tam, binbeş !.."

"— Binbeş mi? Haydi canım sen de? Binbeş değil, insanın aklına onbeş tane gelmez..."

"— Saydım, saydım..."

"— İnanmam! Haydi bana da say, içinde süt olan binbeş şey..."

"— Hemen!.. Yağ bir; peynir iki; sütlâç üç; yoğurt dört; muhallebi beş..... Sonra beşyüz koyun, beşyüz de inek! Haaaaaaaaaaa, hah, hah, hah, hah!.."

"— Bu bulmaca değil, maskaralık!. Çocukları ağlatmadın ya?"

"— Hayıııır! Yalnız pasta ikram edildiği zaman, ben payımı yerken biraz ağladılar..."

"— Gördün mü bak? Sen pasta payını yerken ağlamışlar işte?"

"— Canım aslına bakarsan, ben onların payını yerken de ağlıyorlardı..."

"— Anneleri kızmıştır."

"— Hayıııır, kızmadı! Dedi ki: 'Yuki istersen biraz daha vereyim. Ama bir dilim daha yersen patlayacaksın' dedi."

"— Haklı! Sen ne dedin ?"

"— Dedim ki: 'Siz büyücek bir parça daha verin, ama biraz uzak durun, patlarsam size birşey olmasın' dedim. Haaaaaaaaa, hah, hah, hah!..."

"— Kalk, gidelim. Bu konukluğun tartışmasını evde yapacağız..."

Yuki, aslında saygısız değildir.

Konukluğun öyküsünü anlatırken, abarttığından eminim.

Ama o akşam eve giderken, ve gece odalarımıza çekilirken; kızgınlığımı, dargınlığımı belirlemek için, tek kelime bile konuşmadım.

ADALARIN OLUŞUMU

Adalar denizaltı dağlarının ya da volkanlarının tepelerinde oluşurlar. Adeta bu çok yüksek denizaltı dağlarına yapışmış gibidirler.

Dalgalar zamanla volkanların üzerindeki külleri aşındırarak yok ederler. 1963'da Atlantik'in kuzeyinde böyle yeni bir volkan ortaya çıkmıştır.

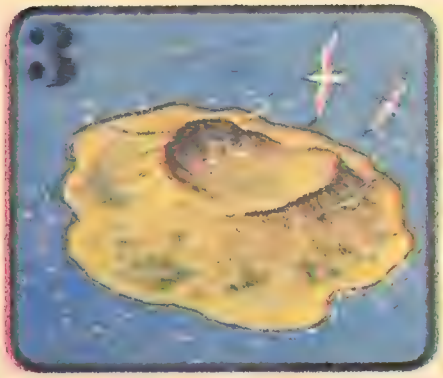

Volkanların ısıları zamanla kaybolur. Üzerinde bitkiler yetişmeye başlar. Artık adalar insanları ve hayvanları barındırmaya hazırdır.

Mercan Adaları sıcak denizlerde bulunurlar. Milyarlarca küçük deniz canlısının kaynaşmasıyla oluşmuşlardır.

Mercan canlıları birbirleriyle bitişerek kaynaşırlar. Kollarının yardımıyla yakaladıkları çevrelerindeki canlılarla da beslenirler.

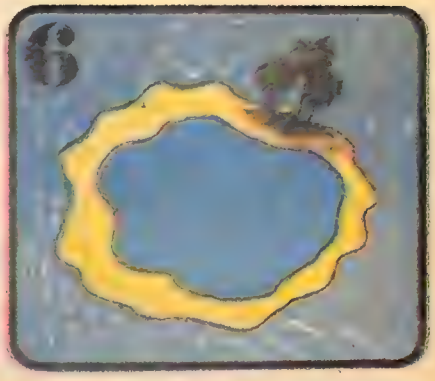

Bu canlılar Mercan Adalarını oluştururlar. Birkaç Mercan Adasının birleşmesiyle ortaya çıkan topluluğa Atol denir.

YENİ ZELANDA

Bir kereste işleme fabrikası

Bir liman kenti Oamaru

Yeni Zelandalı gençler

- Devlet adı : Yeni Zelanda Dominyonu.
- Nüfus : 3,076,000 (1975).
- Alan : 268,675 kilometre kare.
- Dil : İngilizce, Maori dili.
- Din : Prespitaryan, Romen Katolik.
- Başkent : Wellington.
- Büyük kentler: Auckland, Christchurch, Hamilton, Dunedin, Napier-Hastings, Palmerston.
- En yüksek dağ : Mt. Cook (3764 metre.
- Önemli akarsular : Waikato, Chutha, Waihou.
- İklim : ılıman ve nemli.
- Ürünler : Buğday, Patates, darı, arpa.
- Para birimi : Yeni Zelanda doları.
- Telefon sayısı : 494,587 (1975).
- Radyo sayısı : 2,704,000. (1975).
- TV sayısı : 798,778 (1975).
- Karayollarının uzunluğu : 92,005 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu : 4,779 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu : Erkeklerde 68 yıl, kadınlarda 74,3 yıl.

ÜNLÜ SPORCULAR

OBLAK

Mayıs'ın 27'sinde Yugoslavya'da bir çocuk doğdu. Adını Oblak koydular. 1945 yılıydı. Branko ailesi çocuklarının dünyaya gelişlerine çok sevinmişlerdi. Aradan yıllar geçti. Küçük Oblak büyüdü. Okula gitme çağı gelmişti. Ama çok büyük bir tutkusu vardı : Futbol. Boş zamanlarında arkadaşlarıyla mahalle aralarında top oynarlardı. Ailesi de karşıydı bu işe. Çocukları futbol'dan başka bir şey düşünmüyordu. Geleceğinden endişeliydiler. Ya okumayıp başka bir şey olursa diye düşünüyorlardı. Genç Oblak umursamadı uyarılarını ailesinin. Düşlerini süsleyen meşin yuvarlağın peşinden gidecekti. Hiçbir güç buna engel olamazdı...

Bir gün yine arkadaşlarıyla futbol oynarken Hajduk Split klübünün yöneticilerinden birinin dikkatini çekti bu genç. Çok iyi top oynuyor, topu kontrol edebiliyordu. "Bu çocukta iş var" diye düşündü. Ailesini araştırdı ve buldu. İlk başta onlardan izin alması çok güç oldu. Ama onları inandırınca genç Oblak Hajduk Split kulübünün genç takımına geçti. Azimliydi, hırslıydı "A" takımına geçmesi zor olmadı. Çalışarak ve kendinden önceki ustaların uyarılarını dinleyerek...

Bugün Oblak modern futbolun en başarılı uygulayıcılarından biri olarak gösterilir. Güçlü bir fiziği, bütün ustaların da söylediği gibi çok iyi de tekniği vardır. İsabetli şut atar. Uzak mesafeden savurduğu sert şutlarla birçok güzel gole imzasını koymuştur. Onun için Yugoslav futbolunun son yıllardaki en büyük ismi diyenlere şaşmamak gerekir. Gerçekten de Oblak'ın haklı bir ünü vardır.

Bugün Oblak Almanya'nın Schalke 04 takımında top koşturmaktadır. Çıkardığı güzel maçlarla da seyircileri büyülemektedir.

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

EZBERE KONUŞMAYIN

Çevrenize iyice bakın. Göreceksiniz. Ezbere konuşuyor herkes. Sabah kalkınca "Günaydın" Akşam olunca, "İyi akşamlar" diyeceksiniz. Öğretmeniniz sınıfa girince, "Nasılsınız çocuklar?" diye soracak. Aranızda hasta olan bile "İyiyim" demek zorunda kalacak. Böyledir yaşam. Fazla düşünmeden konuşturur insanı.

Okuduğunuz her şeye inanıyor musunuz? Büyüklerinizin size söylediklerinin hepsi doğru mu? "Evet" diyemezsiniz. Derseniz, yeni bir şeyler öğrenmiyorsunuz demektir. Öğrenebilmek için duyduğunuz, gördüğünüz her şeye biraz kuşkulu bakmanız gerekir.

Ben sizin öğretmeniniz olsam, şöyle anlatmaya başlarım tarihi : "Fatih İstanbul'u 1453 yılında uçaklarını karadan yürüterek fethetti. "Bakarım içinizde bir kişi bile karşı koymuyorsa devam ederim anlatmaya: "Tam İstanbul fethedilirken uçakların benzini bitti. Fatih o sırada kılıcını çekerek, Beni seven uçak arkamdan gelsin dedi." Kesinlikle bu çağda çocuklar anlatılan böyle bir tarih dersine karşı koyarlar. Öğretmenin de işi kolaylaşır böylece. "O zaman benzin yoktu öğretmenim" der biri. "Benzin olmadığı gibi uçak da yapılmamıştı" diye bir başkası söylenir.

Öğretmeniniz gülümseyerek işin doğrusunu anlatmaya başlar. Bu kez anlatılanlar hepinizin aklında kalır. Unutulması güçtür tersi anlatılmış bir şeyi. Yoksa siz koca bir tarihi kolayca anlatacaktınız. "Öğretmenim, efendim Fatih İstanbul'u gemilerini karadan yürüterek fethetmiştir."

Öğretmeniniz de size "Aferin" diyebilir. "pekiyi" alabilirsiniz sınavda. Ezbere öğrenmiş, ezbere konuşmuş olursunuz böylece.

Çevrenize iyice bakın. Herkes anlamını bile pek bilmediği tümceleri ne kolay, ne savrukça kullanıyor. "Evlâdını dövmeyen dizini döver" gibi. Ne demektir bu? "Çocuğunuzu küçükken bir iyice dövün, hiç bir şeye karşı koyamasın korkudan. Küçükken dövmezseniz, büyüyünce dövmeniz güç olur. O zaman pişman olur dizinizi döversiniz" demektir.

Yanlış olduğu kadar ayıptır da böyle düşünmek. Komşunuz, babanızın bir dostu ya da ne bileyim annenizin bir arkadaşı söylese bunu, hiç düşünmeden kafalarını sallar oradakiler. "Evet" derler. İşte size ezbere konuşmanın ve ezbere dinlemenin bir örneği.

"Ağaç yaşken eğilir" diye bir şey öğretseler size. "Pekiyi" almak için başınızı mı sallayacaksınız? Sormayacak mısınız "Neden ağacı eğiyorsunuz?" diye. Yazık değil mi yaş ağacı eğmek ?

Bu çağ ezbere konuşanların çağı değil. Her olayın nedenini, niçinini öğrenmeye çalışanların çağı. Siz geride kalamazsınız. Konuştuklarınız "ağaç yaşken eğilir" gibi ezbere olamaz. Gerçekleri öğreneceksiniz. Öğrenmek zorundasınız.Onun için çevrenize kuşkuyla bakın. Tersinin de olabileceğini düşünün size anlatılanların. Hastayken, "İyiyim" demek istemiyorsanız, yaşınız büyüyünce, "Evlâdını dövmeyen dizini döver" gibi sözlerle gülünç olmak istemiyorsanız, dikkatli olun.

CUMHURİYET BAYRAMI

29 Ekim en büyük bayramımız Cumhuriyetimizin 54. yılı sevgili okurlar

Birinci Dünya Savaşı 1914 yılında Avrupa'da başladı. Daha sonra bütün dünyaya yayıldı. Bu savaşa bir yanda Almanya, Avusturya - Macaristan, Bulgaristan ve Osmanlı İmparatorluğu; diğer yanda İngiltere, Fransa, İtalya, Rusya, Birleşik Amerika Devletleri, Japonya, Çin, Brezilya ve dünyanın birçok devleti katıldı. Almanya Avusturya-Macaristan, Bulgaristan ve Osmanlı İmparatorluğunun oluşturduğu gruba Bağlaşma Devletleri, bu gruba karşı savaşan devletlere de Uzlaşma Devletleri adı verildi.

Dört yıl süren bu savaş sonunda Osmanlı İmparatorluğu yenik düştü. 30 Ekim 1918'de Mondros Silah Bırakışması yapıldı. Ardından düşman donanmaları İstanbul'a girdiler. Yurdun çeşitli yerlerini işgal etmeye başladılar. 15 Mayıs 1919'da Yunanlılar İzmir'e asker çıkardılar. Ülkenin durumu gün geçtikçe kötüye gidiyordu. Mustafa Kemal Paşa ülkenin durumunu yakından görmek, incelemek amacıyla Anadolu'ya geçmek için bekliyordu. Sonunda Bandırma gemisiyle, 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. Bunu Erzurum (23 Temmuz-6 Ağustos 1919) ve Sivas (4–12 Eylül 1919) Kongreleri izledi. Bu kongrelerde Ulusal Kurtuluş Savaşımızı yönlendirecek birçok önemli karar alındı. Mustafa Kemal Paşa bu kongrelerde bulunduktan sonra 17 Aralık 1919'da Ankara'ya geldi. Halkın coşkun sevgisiyle karşılandı. Bu günlerde İstanbul'da olaylar başka biçimde gelişiyordu. 16 Mart 1920'de Uzlaşma Devletleri İstanbul'a asker çıkardılar. Bunun üzerine Mustafa Kemal valilere, kumandanlara gönderdiği bir genelge ile Ankara'da olağanüstü yetkisi olacak bir meclisin toplanacağını bildirdi. 23 Nisan 1920 Cuma günü meclis büyük bir törenle açıldı. Türk ulusunun gerçek temsilcisi olan ve olağanüstü yetkilerle donatılan bu meclise Türkiye Büyük Millet Meclisi adı verildi. Böylece yeni Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri atılmış oluyordu.

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıyla başlayan Ulusal Kurtuluş Savaşımız, Mustafa Kemal Paşa'nın komutanlığı altında sürdü. Türk ordusu kendinden çok üstün bir düşmanla savaşmasına karşın parlak zaferler elde etti. 10 Ocak 1921'de Birinci İnönü Zaferi kazanıldı. Bunu 31 Mart 1921'de kazanılan İkinci İnönü Zaferi izledi. 22 Ağustos-13 Eylül arasında Sakarya Meydan Savaşı yapıldı. Yunan ordusu yenilerek geri çekildi. Mustafa Kemal'e kazandığı bu zaferden ötürü Türkiye

Büyük Millet Meclisi tarafından Mareşallik rütbesi ve GAZİ ünvanı verildi. Zafer yaklaşıyordu. 6 Ağustos 1922'de Türk ordusuna gizlice taarruza hazırlanması için emir verildi. Sonunda, 26 Ağustos 1922'de Büyük Taarruz başladı. 30 Ağustos 1922'de Dumlupınar Başkumandanlık Meydan Savaşı kazanıldı. Uzlaşma Devletleri Türk hükümetini barış görüşmeleri için Lozan'a çağırdı. 24 Temmuz 1923'de Lozan Antlaşması imzalandı.

Lozan Barış Antlaşması'nın imzalanmasıyla yeni bir dönem başlıyordu. 1 Nisan 1923'de ülkede yeni seçim yapılmasına karar verildi. Ortaya bir başka sorun daha çıkmıştı. Uzlaşma Devletleri Lozan Antlaşmasına göre İstanbul'u boşaltmışlardı. Bir başkent seçimi gerekiyordu. Osmanlı İmparatorluğu zamanında başkent İstanbul'du. Ama İstanbul'u yeniden başkent yapmak idari ve askeri açıdan sakıncalıydı. Uzun tartışmalardan sonra 13 Ekim 1923'de Ankara başkent seçildi. Sonunda mutlu an geldi. 29 Ekim gecesi saat 20.30'da Cumhuriyet ilân edildi. Mustafa Kemal Paşa'da cumhuriyetin ilanından on beş dakika sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk cumhurbaşkanı oldu. Bu tarihi olay aynı gün ülkenin dört bir yanına duyuruldu. Anayasa'nın ilk maddesi de şöyle belirlendi: "Türkiye devletinin hükümet şekli Cumhuriyet'tir."

Cumhuriyet, ulusun egemenliği kendi elinde tuttuğu ve bunu belirli süreler için seçtiği milletvekilleri aracılığı ile kullandığı devlet biçimiydi. İstanbul'da o zamanın aydınlarından birkaç kişi cumhuriyet ilanını iyi karşılamadılar. Eleştirilerde bulundular. Ama bunların sayıları çok azdı. İlerki yıllarda yanılgılarını anladılar. Böylece Türkiye Cumhuriyeti'nin temelleri atılmıştı. Cumhuriyet devrinde Türkiye'nin kalkınması, çağdaş uygarlıkların seviyesine çıkartılması gerekti. Bu da ancak birtakım yeniliklerle olurdu.

O devirde din ve devlet işleri ayrı değildi. Aslında Osmanlı İmparatorluğu'ndan kalmış bu gelenek, o günler için geçerli değildi. Eskiden devletin başında bulunan padişah, hem ülkeyi yönetir, hem de "halife" sıfatıyla din işlerini yönetirdi. Sonunda, 3 Mart 1924 de Halifelik kaldırıldı. Yenilikler sürüyordu, 3 Kasım 1925 de Şapka Kanunu kabul edildi, 17 Şubat 1926 da Medeni Kanun kabul edildi, 1 Kasım 1928 de Harf devrimi kabul edildi. Artık herkes yeni Türk harflerini kullanacaktı. Osmanlı İmparatorluğu devrinde kıyafetlerde bir birlik yoktu. Her sınıfın kendine göre bir kıyafeti vardı. Giysilerdeki bu değişiklik Şapka Kanunu'nun kabuluyla oldu. Bunlardan başka Uluslararası takvim, saat, rakam ve tatil günleri alınarak kabul edildi. Ulusumuz savaştan yeni çıkmıştı. Gerçi zafer kazanmıştı ama her yönden zayıftı. Bu yıllarda başlayan gelişme hızı, daha sonraki yıllarda da sürdü. Ulusumuzu çağdaş uygarlıkların seviyesine çıkarmak için çalışmalar yapıldı, yapılıyor, yapılacak...

29 Ekim, en büyük bayramımızın, daha doğrusu Cumhuriyetimizin 54. yılı sevgili okurlar. Türkiye Cumhuriyetinin kurulduğundan beri 54 koca yıl geçti. Her yıl görkemli bir şekilde bu büyük bayramı kutladık. Bu yıl da öyle olacak. Hepinizin bu büyük bayramını kutluyoruz sevgili okurlar. Coşkunuzu, sevincinizi tüm kalbimizle paylaşıyoruz.

GÖKYÜZÜ

Dünyamız atmosfer denilen bir hava tabakasıyla kaplıdır. Bu tabaka dünyamızdan yükseldikçe azalır ve kaybolur. Yaklaşık 550 kilometre uzunluğundadır. Sonra içinde hava bulunmayan uzay başlar.

Soluduğumuz hava çeşitli gazlardan oluşmuştur. Oksijen, karbon dioksit ve bir çoğu... Oksijen yaşamımızı sağlar. Çevremizde gördüğümüz bitkiler karbon dioksit gazıyla yaşarlar. Havada su buharı da bulunur.

Dünyamızın her yerinde değişik iklim koşulları vardır. Yandaki resimde onları kısaca tanıyacağız.

Sirüs bulutları en yüksektedir. Burada hava çok soğuktur. Sirüs bulutları küçük buz parçacıklarından oluşmuştur.

Dünyamızdan yükseldikçe hava azalır. Yolcuların nefes alması için uçaklarda içeriye hava verilir.

Yükselince hava soğur. Bunun için dağların tepeleri karlıdır.

Havada çok su buharı olunca biz onları bulut olarak görürüz.

Dağların yüksek yerlerinde hava çok azdır. Dağcılar sırtlarında oksijen tüpleri taşırlar.

Dünyamızın yakınındaki bulutlarda daha çok su buharı vardır

Rüzgarlar dünyamızı sürekli dolaşır.

Bitkilerin büyümesi için karbon dioksit gereklidir.

Hava dünyamızı bir battaniye gibi sarar. Geceleri soğuktan, gündüzleri sıcaktan korur.

Havanın ağırlığı vardır. Üzerimize baskı yapar.

SPOR

SEDAT III

Bulgaristan'la oynadığımız ve 3–1 yenilgimizle biten son milli maçımızda tek golümüzü kaydeden ve iki vuruşu direklerden dönen Sedat III. Bursa'da 1954 yılında doğdu. Futbola Bursaspor'da başladı. Spor yaşantısını aynı kentte sürdüren Sedat III. 1 kez ümit, 3 kez de A Milli takım kadrosunda yer aldı. Genç futbolcu Bursaspor ve Milli takım için ter dökerken yeri gelince Fenerbahçe'de oynamayı düşlüyor.

DÜNYA KUPASI
grup eleme maçları için

TÜRKİYE AVUSTURYA

30 ekimde karşılaşıyorlar

Arjantin'de yapılacak 1978 Dünya Kupası grup eleme maçları için milli futbol takımımız 30 ekim günü Avusturya ile karşılaşacak.

Bugüne dek Türkiye - Avusturya milli takımları dört kez karşı karşıya geldiler. Milli takımımız dört maçı da aynı sonuçlarla kaybetti 1–0

30. 5. 1948	İstanbul	Türkiye : 0 – Avusturya : 1
20. 3. 1949	Viyana	Avusturya : 1 – Türkiye : 0
13.11.1974	İstanbul	Türkiye : 0 – Avusturya : 1
17. 4.1977	Viyana	Avusturya : 1 – Türkiye : 0

PELE
futbola veda etti

1 Ekim günü yapılan ve 78 bin seyircinin izlediği olağanüstü jübile maçında ünlü futbolcuya ABD Başkanı Carter, Kissinger ve Dünya Ağır Siklet Boks Şampiyonu M. Ali çeşitli armağanlar verdiler. Pele sahayı terk ederken ağladı. Tüm stadyum büyük sevgi gösterisinde bulundu. 120 kişilik Brezilya folklor ekibi gösteriler yaparken, UNESCO çocukları Pele'yi çiçek yağmuruna tuttular.

M. ALI
unvanını korudu

Geçen ayın son günü yapılan boks maçı 13. raunda kadar zevksiz bir mücadele halinde geçti. Karşılaşmanın bu raundundan sonra Shaversin daha etkili olduğu görüldü. 14. raundda korkunç bir sağ svingle yere düşen Ali, hakemin saymasına fırsat bırakmadan ayağa kalktı ve rakibini oyalayarak tehlikeyi savuşturdu. 15. raundun son dakikasında ise Ali inanılmaz bir çabukluk ve sert yumruklarla Shavers'i hırpaladı...

İŞ
GELECEK,
TASARRUFLARINI
İŞ BANKASINDA
TOPLAYANLARINDIR